

LECTIILE ȘCOLII DE SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Viața lui Avraam

ianuarie - martie 2017

Cuprins

1. Chemarea lui Avraam
2. Credința lui Avraam
3. Sămânța promisă
4. Cei doi fii ai lui Avraam
5. Adevărații copii ai lui Avraam
6. Legământul veșnic
7. Harul cel veșnic
8. O credință care lucrează
9. Mântuitorul lui Avraam
10. Răbdarea lui Avraam
11. Mijlocind pentru păcătoși
12. Moștenirea lui Avraam

Leccióniile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și pe Spiritul Profetic, fără comentarii suplimentare. Citatele sunt pe cât de scurte posibil pentru a transmite gânduri concise, directe. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lectură neproblematică. Studiul suplimentar, din materialele surse indicate, este recomandat călduros.

Leccióni biblice pentru Școala de Sabat (USPS 005-118), Vol. 93, Nr. 1, ianuarie - martie 2017. Publicată trimestrial de către Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă. Copyright © 2017, tipărită și distribuită de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 – 5048, SUA.

Imagini: Good Salt on the front cover and Map Resources, pp. 4, 46, 72; Adobe Stock, pp. 25, 72

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

Când privim astăzi în jurul nostru în lume, vedem catastrofe întâmplându-se în orice loc: violență, vărsare de sânge, dezastre naturale și nelegiuire fără precedent. Toate aceste lucruri ne amintesc de faptul că venirea Domnului nostru Isus Hristos trebuie să aibă loc curând. Pentru a face față acestor provocări, pentru a fi pregătiți să-L întâlnim pe Domnul nostru pe norii cerului, trebuie să avem o credință puternică, credința lui Avraam.

„Cei care mărturisesc a aștepta venirea în curând a Mântuitorului nostru, ar trebui să aibă credința lui Avraam, o credință care este prețuită pentru că i-a costat ceva, o credință care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. Exemplul lui Avraam este raportat pentru noi, cei peste care a venit timpul sfârșitului lumii. Trebuie să credem că Dumnezeu este serios cu noi și că nu se poate glumi cu El. El exprimă exact ceea ce intenționează, și cere de la noi credință implicită și ascultare voioasă. Atunci El va lăsa ca lumina Lui să strălucească împrejurul nostru, și noi vom fi doar lumină în Domnul.” — *The Signs of the Times*, 1 aprilie 1875.

În acest trimestru vom studia despre viața lui Avraam. Acest om al lui Dumnezeu a trecut prin multe teste de credință. La fiecare dintre acestea, lui Avraam i s-a dat ocazia să își demonstreze încrederea în Dumnezeu și în promisiunea făcută lui — că va fi „tatăl multor națiuni”. Uneori credința sa a oscilat pe când încerca, la timpul ales de el însuși și după modul lui propriu, să îndeplinească planul lui Dumnezeu. Cu toate acestea, Dumnezeu a pus la încercare și a dovedit credincioșia sa și, la timpul stabilit, i s-a născut lui Avraam primul fiu al făgăduinței. Însă Dumnezeu a păstrat cel mai mare test al Său pentru Avraam nu pentru atunci când era el tânăr și puternic, ci pentru când era un bărbat în vârstă.

„Avraam a fost crunt încercat la bătrânețea sa. Cuvintele Domnului păreau îngrozitoare și nedorite pentru bătrânul împovărat, totuși el nu a pus la îndoială dreptatea lor, nici nu a ezitat în ascultarea sa. El ar fi putut pleda că era bătrân și slab, și că nu putea să îl sacrifice pe fiul care era bucuria vieții sale. El ar fi putut să îi amintească Domnului că porunca Sa era în contradicție cu făgăduințele care îi fuseseră date cu privire la fiul său. Însă ascultarea lui Avraam a fost fără murmur sau reproș. Încrederea Sa în Dumnezeu era implicită.” — *Mărturii*, vol. 4, p. 253 engl. (cap. 22, „Sfințenia poruncilor lui Dumnezeu”).

„Dumnezeu permite încercărilor să asalteze poporul Său pentru ca, prin stărnirea și ascultarea lor, ei înșiși să fie îmbogățiți spiritual, și ca exemplul lor să poată fi o sursă de tărie pentru alții... Tocmai încercările care încearcă în modul cel mai sever credința noastră, și care dau impresia că Dumnezeu ne-a părăsit, trebuie să ne conducă mai aproape de Hristos, pentru ca să putem pune toate poverile noastre la picioarele Lui și să experimentăm pacea pe care El ne-o va da în schimb.” — *Patriarhi și profeți*, p. 129 engl. (cap. 11, „Chemarea lui Avraam”).

Fie ca Dumnezeu să ne dea credința lui Avraam. Fie ca această credință să ne conducă să ne trăim viața într-un asemenea mod, încât să se poată spune despre noi, ca despre Avraam, că fiecare dintre noi este „prietenul lui Dumnezeu.”

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Darul Sabatului Întâi pentru un sediu și o capelă în Malawi

Republica Malawi este o țară fără acces la mare, aflată în Africa de sud-est. Cunoscută mai înainte drept țara Nyasa, ea se învecinează cu Zambia la nord-vest, Tanzania, la nord-est, și Mozambic în sud-vest și sud-est. Țara mai este supranumită și "Inima caldă a Africii". Malawi are o populație estimată la 16 milioane de locuitori, majoritatea dintre ei identificându-se drept creștini (82%), incluzând romano-catolici, prezbiterieni, anglicani, baptiști și adventiști de ziua a șaptea. O minoritate semnificativă se declară musulmani (13%).

Lucrarea în Malawi a început în 2008, când un misionar a decis să viziteze această țară. Un cuplu dintr-o biserică protestantă l-a primit și l-a ajutat să găsească un loc de cazare. Misionarul le-a prezentat studii biblice și a împărtășit cu ei câteva porțiuni din Spiritul Profetic. Cuplul a devenit foarte interesat de solia adevărului prezent și au pus la dispoziție un loc de închinare, invitându-i și pe alții să participe în fiecare Sabat.

Când misionarul a părăsit Malawi, el a făcut un apel la frații noștri din Zambia pentru a vedea dacă ar fi cineva dispus să meargă în Malawi pentru a oferi acestui interes ajutorul necesar. Prin harul lui Dumnezeu un frate a răspuns chemării, spunând: "Sunt dispus să merg oriunde vrea să mă trimită Dumnezeu." La sosirea în Malawi în 2009, acest frate i-a încurajat pe cei interesați și a mers dintr-un loc în altul predicând solia. Astăzi sunt multe locuri unde există suflete interesate de solia noastră. Sunt aproximativ 60 suflete botezate și mai mult de 900 membri ai școlii de Sabat, mulți dintre aceștia studiind principiile noastre ca pregătire pentru botez.

Prin harul lui Dumnezeu, această țară a fost organizată ca misiune în 2013. Suntem încă foarte recunoscători pentru faptul că unii dintre frații și surorile noastre din Brazilia au donat bani pentru achiziționarea unui teren în Lilongwe, capitala țării. Aici credincioșii din Malawi plănuiesc să construiască un sediu și o capelă. Însă, țara este foarte săracă. Membrii noștri nu au bani pentru a finaliza acest proiect. Pentru acest motiv apelăm acum la toți frații, surorile și prietenii noștri din întreaga lume.

*Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale,
în numele Misiunii Malawi*

Chemarea lui Avraam

„Voi face din tine o mare națiune, și te voi binecuvânta, și îți voi face un nume mare; și vei fi o binecuvântare.” (Geneza 12:2 engl., rom. BTF).

„Avraam crescuse în mijlocul superstiției și păgânismului... Însă adevărata credință nu avea să se stingă. Dumnezeu a păstrat întotdeauna o rămășiță care să îi slujească.” — *Patriarhi și profeți*, p. 125 engl. (cap. 11: *Chemarea lui Avraam*).

Studiu recomandat: *Patriarhi și profeți*, p. 125-131 engl. (cap. 11: *Chemarea lui Avraam*).

Duminică

1 ianuarie

1. DUMNEZEU ÎL CHEAMĂ PE AVRAAM

- a. Ce l-a chemat Dumnezeu pe Avraam să facă, și cine a mers cu el? Geneza 12:1-4; Fapte 7:4.

„După împrăștierea de la Babel, idolatria a început din nou să devină aproape universală și Domnul i-a lăsat în cele din urmă pe păcătoșii împietriți să își urmeze căile lor rele, în timp ce l-a ales pe Avraam, din descendenții lui Sem, și l-a făcut păstrătorul legii Sale pentru generațiile următoare.” — *Patriarhi și profeți*, p. 125 engl. (cap. 11: *Chemarea lui Avraam*).

- b. De ce nu i-a spus Dumnezeu lui Avraam, de îndată, care era locul în care îl chema să meargă? Evrei 11:8. Ce decizie a trebuit să ia Avraam pentru a asculta de chemarea lui Dumnezeu? Geneza 12:1; Matei 10:34-38.

„Ascultarea neîntrebătoare a lui Avraam este una dintre cele mai remarcabile dovezi de credință ce se găsesc în întreaga Biblie... Nu a fost un test ușor cel care a fost adus astfel asupra lui Avraam, nici o jertfă neînsemnată cea care s-a cerut de la el. Existau legături puternice care îl legau de țara sa, de rudele sale și de căminul său. Însă el nu a ezitat să asculte chemarea. El nu avea nicio întrebare de pus cu privire la țara promisă... Dumnezeu vorbise și servul Său trebuia să asculte; cel mai fericit loc de pe pământ era pentru el locul unde dorea Dumnezeu ca el să se afle.” — *Ibid.*, p. 126 engl. (rom. cap. 11, „*Chemarea lui Avraam*”).

Darul Sabatului întăie pentru un sediu și o capelă în Malawi

2. PROMISIUNILE

- a. Ce promisiuni i-a făcut Dumnezeu lui Avraam inițial? Geneza 12:2, 3.

„Cu scopul de a da cele mai bune daruri ale Cerului tuturor popoarelor de pe pământ, Dumnezeu l-a chemat pe Avraam afară din cercul rudelor sale idolatre și i-a poruncit să locuiască în țara Canaan. ‘Te voi face un neam mare,’ a spus El, ‘și te voi binecuvânta, și îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare’ (Geneza 12:2). Era o mare onoare cea la care fusese chemat Avraam—aceea de a fi tatăl poporului care, timp de secole, urmau să fie păzitorii și păstrătorii adevărului lui Dumnezeu pentru lume, poporul prin care toate națiunile pământului urmau să fie binecuvântate în așteptarea Răscumpărătorului promis, Mesia.

Oamenii pierduseră aproape în totul cunoștința adevăratului Dumnezeu. Mințile lor erau întunecate de idolatrie. În locul statutelor divine, care sunt ‘sfinte, drepte și bune’ (Romani 7:12), oamenii încercau să instaureze legi, care erau în armonie cu scopurile inimilor lor crude, egoiste. Totuși, Dumnezeu, în mila Sa, nu i-a trecut în neființă. El a intenționat să le dea ocazia să se familiarizeze cu El, prin intermediul bisericii Sale. El a rânduit ca principiile revelate prin poporul Său să fie mijlocul prin care să restaureze chipul moral al lui Dumnezeu în om.” — *Profeți și regi*, p. 15, 16 engl. (cap. *Via Domnului*).

- b. Ce țară a promis Dumnezeu lui Avraam și seminței sale? Geneza 12:5-7; 13:14-18.

- c. Ce semnificație are faptul că Avraam și copiii săi locuiau în corturi? Evrei 11:9, 10, 13-16. Ce atitudine similară suntem chemați să adoptăm noi? 2 Petru 3:11-14.

„Să ne luptăm să fim Creștini (asemenea-lui-Hristos) în orice sens al cuvântului, și fie ca îmbrăcămintea, conversația și acțiunile noastre să predice faptul că Hristos ia formă înăuntrul nostru, ca speranță a slavei, și că așteptăm acea binecuvântată speranță și revenirea glorioasă a lui Isus. Să arătăm celor din jurul nostru că lumea aceasta nu este căminul nostru, că suntem peregrini și străini aici.” — *The Review and Herald*, 10 iunie 1852.

3. MAREA GREȘALĂ A LUI LOT

- a. **În ce ispită a căzut Lot când a călătorit în Țara Promisă alături de Avraam? Geneza 13:5-11; 1 Ioan 2:16, 17.**

„Cea mai fertilă regiune din Palestina era Valea Iordanului, amin-tind pivilorilor de Paradisul pierdut și egalând frumusețea și rodnicia câmpiilor udate de Nil, pe care ei le părăsiseră de curând.

... Amețit de viziunea câștigului lumesc, Lot a trecut cu vederea relele morale și spirituale pe care urma să le întâlnească [în târgurile aglomerate ale orașelor bogate și frumoase]. Locuitorii din câmpie erau ‘foarte păcătoși în ochii Domnului;’ însă despre toate acestea el era ignorant, sau, știind despre ele, le-a acordat doar puțină importanță. El ‘și-a ales câmpia Iordanului’, și ‘și-a întins cortul spre Sodoma’ (Geneza 13:11, 12). Cât de puțin a prevăzut el rezultatele teribile ale acelei alegeri egoiste!” — *Patriarhi și profeți*, p. 133 engl. (cap. 12: *Avraam în Canaan*).

- b. **Ce încearcă diavolul să obțină prin pofa ochilor? Marcu 4:18, 19; Matei 4:8-10.**

„Dacă pretențiilor și grijilor lumii li se permite să captiveze tot timpul și toată atenția noastră, puterile noastre spirituale slăbesc și mor pentru că nu sunt exersate.” — *This Day With God*, p. 87.

- c. **Cum poate locul în care alegem să ne întindem cortul să distrugă viața noastră spirituală și pe cea a familiilor noastre? Geneza 13:12, 13; 19:1, 12-16.**

„Mulți... în alegerea unui cămin... privesc mai mult spre avantajele temporare pe care le pot câștiga, decât spre influențele morale și sociale care îi vor înconjura pe ei și familiile lor. Ei aleg o țară frumoasă și fertilă, sau se mută într-un oraș prosper, în speranța de a-și asigura prosperitate mai mare; însă copiii lor sunt înconjurați de ispите și, prea adesea, formează tovarășii care sunt defavorabile dezvoltării evlaviei și formării unui caracter drept. Atmosfera de moralitate libertină, de necredință, de indiferență față de lucrurile religioase, are o tendință de a contracara influența părinților... Mulți se atașează de ateii și necredincioși, și își unesc soarta cu cea a vrăjmașilor lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 168, 169 engl. (cap. 14: *Distrugerea Sodomei*).

4. ATMOSFERĂ ÎNCONJURĂTOARE PĂCĂTOASĂ

- a. Ce ar trebui să învățăm din experiența soției lui Lot? Geneza 19:26 (engl. "Dar soția lui a privit înapoi din spatele lui, și a devenit un stâlp de sare"); Luca 17:28-33.

„[Soția lui Lot] s-a răsculat împotriva lui Dumnezeu pentru că judecățile Sale implicau în ruină posesiunile și copiii ei...

Invitațiile de milă sunt adresate tuturor; și pentru că prietenii noștri resping dragostea imploratoare a Mântuitorului, ne vom întoarce și noi de la ea? Mântuirea sufletului este prețioasă. Hristos a plătit un preț infinit pentru salvarea noastră, și nici un om care apreciază valoarea acestui mare sacrificiu sau valoarea sufletului nu va disprețui mila oferită de Dumnezeu pentru că alții aleg să facă astfel.” — *Patriarhi și profeți*, p. 161, 162 engl. (cap. 14: *Distrugerea Sodomei*).

- b. Cu toate că fiicele lui Lot au fugit din Sodoma, cum fusese stricată moralitatea lor? Geneza 19:30-38; Leviticul 18:6,7.

„Lot a apucat calea munților și a locuit într-o peșteră, deposedat de toate lucrurile pentru care îndrăznise să își supună familia influențelor unui oraș nelegiuit. Însă blestemul Sodomei l-a urmat chiar acolo. Comportamentul păcătos al fiicelor sale era rezultatul tovărășiilor rele din acel loc josnic. Corupția sa morală ajunsese atât de întretesută în caracterul lor, încât ele nu puteau distinge între bine și rău. Urmașii lui Lot, Moabiții și Amoniții, au fost triburi josnice, idolatre, rebeli împotriva lui Dumnezeu.” — *Ibid.*, p. 167, 168 engl. (cap. 14: *Distrugerea Sodomei*).

- c. În aceste ultime zile, unde este locul cel mai sigur pentru a ne întinde corturile, când călătorim spre Țara Făgăduită, și de ce? Geneza 2:7, 8; Iuda 5-7.

„Atât timp cât Dumnezeu îmi dă putere să vorbesc poporului nostru, voi continua să apelez la părinți să părăsească orașele și să își întemeieze cămine la țară, unde pot cultiva solul și pot învăța din cartea naturii lecțiile de puritate și simplitate. Lucrurile naturii sunt slujitorii tăcuți ai lui Dumnezeu, dați nouă pentru a ne învăța adevăruri spirituale. Ele ne vorbesc despre dragostea lui Dumnezeu și declară înțelepciunea marelui Maestru Artist.” — *Căminul adventist*, p. 146, 147 engl. (cap. 21: *Avantaje ale vieții la țară*).

5. FĂCÂNDU-NE SIGURĂ CHEMAREA

- a. **Întrucât noi am fost chemați în Țara Promisă la fel cum a fost chemat Avraam, ce ar trebui să reținem? 2 Petru 1:10, 11; Matei 22:14.**

„Nimeni nu e nevoie să piardă viața veșnică. Oricine alege zilnic să asculte de Învățătorul ceresc își va face sigură chemarea și alegerea. Să ne umilim inimile înaintea lui Dumnezeu și să continuăm să Îl cunoaștem pe Cel, pe care a-L cunoaște bine înseamnă viața veșnică...

Nu ne putem permite să îngăduim vreunui lucru să ne separe de Dumnezeu și de cer. În această viață trebuie să fim părtași ai naturii divine. Frați și surori, aveți doar o viață de trăit. O, faceți ca ea să fie o viață caracterizată de virtute, o viață ascunsă cu Hristos în Dumnezeu!” — *In Heavenly Places*, p. 29.

- b. **Doar cine va ajunge până în Țara Promisă? Apocalipsa 17:14; Evrei 3:12-14.**

„Lucrarea de biruire a răului trebuie să fie realizată prin credință. Cei care merg pe câmpul de bătaie vor vedea că trebuie să își pună întreaga armură a lui Dumnezeu. Scutul credinței va fi apărarea lor și îi va face apți să fie mai mult decât biruitori. Nimic altceva nu va fi de vreun folos, în afară de aceasta — credința în Domnul oștirilor, și ascultarea de ordinele Sale. Armate vaste, dotate cu orice altă facilități, nu vor fi de niciun folos în ultimul mare conflict. Fără credință, o oaste îngerească nu ar putea să ajute. Doar credința vie îi va face invincibili și capabili să stea în picioare în ziua cea rea, statornici, neclintiți, ținând ferm până la sfârșit încrederea lor de la început.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 182, 183.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce înseamnă să ne iubim familiile mai mult decât Îl iubim pe Hristos?
2. Cum putem ști dacă suntem peregrini și străini, astăzi?
3. Explicați în ce fel locul în care alegem să trăim poate să afecteze destinul nostru.
4. Care sunt pericolele asociate cu trăirea în cartiere învecinate cu orașe pline de păcat?
5. De ce nu orice persoană chemată este și aleasă?

Credința lui Avraam

„[Avraam] a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire” (Geneza 15:6).

„Sufletele noastre pot fi antrenate să creadă, pot fi învățate să conteze pe cuvântul lui Dumnezeu.” — *Înălta noastră chemare*, p. 119 engl. (cap: *Sentimentele nu sunt un ghid sigur*).

Studiu recomandat: *Mărturii*, vol. 6, p. 91-99 engl. (cap. 8: *Botezul*).

Duminică

8 ianuarie

1. CEA MAI MARE PREOCUPARE A LUI AVRAAM

- a. Care a fost cea mai mare preocupare a lui Avraam cu privire la promisiunile lui Dumnezeu? Geneza 12:7; 15:1-3.

„Întrucât Avraam nu avea niciun fiu, el s-a gândit mai întâi că servitorul său de încredere, Eliezer, urma să devină fiul său prin adopție, și moștenitorul său. Însă Dumnezeu l-a informat pe Avraam că servul său nu avea să fie fiul sau moștenitorul său, ci că într-adevăr urma să aibă un fiu.” — *Istoria mântuirii*, p. 77 engl. (cap. 10: *Avraam și sămânța făgăduită*).

- b. Cum l-a reasigurat Dumnezeu pe Avraam că El nu uitase de promisiunea Sa? Geneza 15:4, 5; Isaia 55:10, 11.

„Dumnezeu dorește să ne dea binecuvântări mărețe. Promisiunile Sale sunt atât de clar rostite, încât nu există niciun motiv de nesiguranță. El dorește ca noi să Îl credem pe cuvânt. Uneori vom fi în mare nedumire și nu vom ști ce să facem. Însă în acele momente este privilegiul nostru să ne luăm Bibliile și să citim soliile pe care El ni le-a dat; și apoi să ne plecăm pe genunchii noștri și să Îi cerem să ne ajute. Mereu și mereu El ne-a dat dovezi că El este un Dumnezeu care aude rugăciunile și care răspunde la rugăciuni. El îndeplinește promisiunile Sale într-o măsură mult mai mare decât așteptăm noi să primim ajutor...”

Oriunde am fi, ca ucenici ai Domnului și Stăpânului nostru, suntem sub obligația să ne ancorăm credința în promisiunile lui Dumnezeu.” — *The Watchman*, 1 mai 1914.

2. CONVINS PE DEPLIN

- a. De ce a decis Avraam să creadă în promisiunea lui Dumnezeu cu privire la un copil? Geneza 15:6 (prima parte); Romani 4:20, 21.

„Acea credință care lucrează prin dragoste și curăță sufletul nu este o chestiune de impuls. Ea îndrăznește să riște să se încreadă în promisiunile lui Dumnezeu, crezând cu tărie că ceea ce El a spus, El este capabil să și împlinească.” — *Înalta noastră chemare*, p. 119 engl. (cap: *Sentimentele nu sunt un ghid sigur*).

„[Filipeni 4:4-7 citat]. Promisiunea în sine nu are nicio valoare, dacă eu nu cred în mod deplin că Cel care a făcut promisiunea este în măsură deplină capabil să împlinească, și infinit în putere să facă tot ceea ce El a spus.” — *This Day with God*, p. 156.

- b. Care a fost răsplata sa pentru că a crezut promisiunea lui Dumnezeu? Geneza 15:6 (ultima parte); Romani 4:22.

„În clipa în care păcătosul crede în Hristos, el stă în fața lui Dumnezeu necondamnat; pentru că neprihănirea lui Hristos este a lui: ascultarea perfectă a lui Hristos este socotită în contul său. Însă el trebuie să coopereze cu puterea divină, și să depună efortul lui uman pentru a su-pune păcatul și a sta desăvârșit în Hristos.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 429, 430 engl. (cap. 55: *Adevărata educație superioară*).

„Ne putem sprijini liniștiți pe Dumnezeu, nu datorită propriilor noastre merite, ci datorită neprihănirii lui Hristos, care ne este atribuită nouă. Trebuie să ne îndepărtăm privirea de la eu, îndreptând-o spre Mielul fără pată al lui Dumnezeu, care nu a făcut niciun păcat; și, privind spre El în credință, vom deveni ca El.” — *Slujitorii evangheliei* (1892), p. 427.

- c. Când se exercită cu adevărat credința? Evrei 11:1; Habacuc 2:3.

„A rămâne în credință înseamnă a pune deoparte sentimentele și dorințele egoiste, a umbla umil cu Domnul, a vă însuși promisiunile Lui, și a le aplica în toate ocaziile, crezând că Dumnezeu Își va îndeplini planurile și scopurile Sale în inima și viața noastră, prin sfințirea caracterului vostru; înseamnă a te baza complet, a te încrede implicit, în credincioșia lui Dumnezeu. Dacă se urmează acest curs, alții vor vedea roadele speciale ale Duhului, manifestate în viață și caracter.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 341, 342 engl. (cap. *Pregătire grabnică pentru lucrare*).

3. DUMNEZEU ÎI ÎNDREPTĂȚEȘTE PE CEI PĂCĂTOȘI

- a. Ce ne arată că Avraam era un păcătos, care avea nevoie de îndreptățire? Romani 3:9-12, 23; Geneza 12:11-20.

„În timpul șederii sale în Egipt, Avraam a dat dovadă că nu era un om lipsit de slăbiciune omenească și de imperfecțiuni. Tăinuind faptul că Sara era soția lui, el a dovedit o neîncredere în grija divină, lipsa acelei mărețe credințe și a aceluia curaj măreț, atât de des și, într-un mod atât de nobil, exemplificate în viața sa.” — *Patriarhi și profeți*, p. 130 engl. (cap. 11: *Chemarea lui Avraam*).

- b. Ce spune Biblia despre îndreptățirea lui Avraam înaintea lui Dumnezeu? Romani 4:1-8; 3:28.

„Acceptarea noastră de către Dumnezeu este sigură doar prin iubitul Său Fiu, și faptele bune sunt doar rezultatul lucrării iubirii Sale iertătoare de păcat. Ele nu ne sunt un credit, și nu ni se acordă nimic pentru faptele noastre bune, prin care să putem pretinde o parte în mântuirea sufletelor noastre. Mântuirea este darul fără preț, gratuit, dat credinciosului, doar de dragul lui Hristos. Sufletul tulburat poate găsi pace, prin credință în Hristos, și pacea sa va fi proporțională cu credința și încrederea sa. El nu poate să prezinte faptele sale bune ca un argument pentru mântuirea sufletului său.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament*, vol. 5, p. 1122 engl. (cap. referitor la Luca 17).

„Amintiți-vă că Isus a venit în lume să salveze pe păcătoși. Nu avem nimic ce să ne recomande înaintea lui Dumnezeu; argumentul pe care îl putem prezenta acum și oricând este starea noastră cu totul neajutorată, care face ca puterea Sa răscumpărătoare să fie o necesitate. Renunțând la toată dependența de noi înșine, putem privi la crucea Calvarului.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 65 engl. (cap. 4: *Atingerea credinței*).

- c. Ce se întâmplă cu o ființă umană neevlavioasă, când ea alege să creadă din toată inima în Dumnezeu? Romani 6:17, 18; 10:9, 10; 1:17.

„În momentul în care ne predăm lui Dumnezeu, crezând în Isus, avem neprihănirea lui Hristos. Realizăm că am fost eliberați de păcat și apreciem sacrificiul făcut de El pentru a cumpăra libertatea noastră.” — *Manuscript Releases*, vol. 5, p. 34.

4. UN INDICIU AL CONVERTIRII

- a. **Ce faptă exterioară a îndeplinit Avraam pentru a demonstra schimbarea sa interioară? Geneza 17:10, 11; Romani 4:11.**

„Ritualul circumciziei... trebuia să fie respectat de patriarh [Avraam] și de urmașii săi, ca un semn că ei erau devotați slujirii lui Dumnezeu și astfel separați de idolatri, și că Dumnezeu îi accepta ca pe comoara Sa deosebită. Prin acest ritual ei se angajau să împlinească, din partea lor, condițiile legământului făcut cu Avraam. Ei nu trebuia să intre în legături de căsătorie cu idolatrii; pentru că, făcând astfel, ei urmau să își piardă reverența pentru Dumnezeu și Legea Sa sfântă; ei urmau să fie ispitiți să se angajeze în practicile idolatre ale altor națiuni și urmau să fie seduși spre a intra în idolatrie.” — *Patriarhi și profeți*, p. 138 engl. (cap. 12: *Avraam în Canaan*)

- b. **De ce este esențial să înțelegem că Avraam a fost socotit neprihănit, înainte să fie circumcis? Romani 4:8-12; 2:28, 29.**

„Neprihănirea este ascultare de lege. Legea cere dreptate, și păcătosul este dator cu aceasta față de lege; însă el este incapabil să o ofere. Singura cale prin care poate obține această neprihănire (dreptate) este prin credință. Prin credință el poate să aducă înaintea lui Dumnezeu meritele lui Hristos, și Domnul pune ascultarea Fiului Său în contul păcătosului. Neprihănirea lui Hristos este acceptată în locul eșecului omului, și Dumnezeu primește, iartă, îndreptățește sufletul căit, care crede, și îl tratează ca și când ar fi neprihănit, și îl iubește așa cum Îl iubește pe Fiul Său...”

Mulți rătăcesc de la calea cea dreaptă, ca urmare a faptului că se gândesc că trebuie să urce la cer, că trebuie să facă ceva pentru a merita favoarea lui Dumnezeu. Ei încearcă să se facă mai buni prin propriile lor eforturi, neajutați. Ei nu pot realiza aceasta niciodată. Hristos a croit calea murind ca jertfă a noastră, trăind ca Exemplu al nostru, devenind Marele nostru Preot. El declară: ‘Eu sunt calea, adevărul și viața’ (Ioan 14:6). Dacă prin vreun efort al nostru am putea înainta un pas pe scară, cuvintele lui Hristos nu ar fi adevărate. Însă când Îl acceptăm pe Hristos, faptele bune vor apărea ca dovadă palpabilă că suntem pe calea vieții, că Hristos este calea noastră, și că noi pășim pe adevărata cale care duce la cer.” — *Credința și faptele*, p. 101, 102 engl. (rom. cap. 14: *Experiența neprihănitului prin credință*).

5. CIRCUMCIS ÎN INTERIOR

- a. **Înainte de a fi botezați cu apă (actul din Noul Legământ, care ține locul circumciziei), ce trebuie mai întâi să aibă loc în interior (n.tr. în interiorul ființei umane)? Ioan 3:5-8; Coloseni 2:10-13.**

„Toți cei ce intră în noua viață ar trebui să înțeleagă, înainte de botez, că Domnul cere afecțiunile neîmpărțite... Rodul pe care îl purtăm mărturisște despre natura pomului. Un pom bun nu poate să aducă roade rele... Este nevoie de o convertire temeinică la adevăr.” — *Evangelizarea*, p. 308 engl. (secțiunea 9, cap: *Botezul și calitatea de membru al bisericii*).

„Fiecare suflet unit cu Hristos va fi un misionar viu pentru toți cei din jurul său.” — *Ibid.* p. 319 engl. (cap: *Botezul și calitatea de membru al bisericii*).

- b. **Ce se întâmplă cu creștinii care se bazează pe simplul act exterior al botezului ca suficient pentru mântuire, la fel cum evreeii se bazau pe circumcizie? Romani 10:1-3; Matei 23:25-28.**

„Legătura ta cu biserica, modul în care te privesc frații tăi, vor fi fără vreo valoare dacă nu crezi în Hristos. Nu este suficient să crezi despre El; trebuie să crezi în El. Trebuie să te bazezi doar pe harul Său salvator.” — *Mărturii*, vol. 5, p. 49 engl. (cap. *Mărturie importantă*).

„Domnul are o lucrare pentru fiecare dintre noi, pe care să o facem. Și dacă adevărul nu a prins rădăcină în inimă, dacă trăsăturile naturale de caracter nu sunt transformate de Spiritul Sfânt, nu putem fi niciodată colaboratori cu Isus Hristos. Eul va apărea în mod constant, și caracterul lui Hristos nu va fi manifestat în viețile noastre.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament*, vol. 7, p. 969 engl. (cap. referitor la Apocalipsa 7).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum putem avea încredere în promisiunile lui Dumnezeu?
2. Ce înseamnă să fii convins pe deplin de cuvântul lui Dumnezeu?
3. Ce binecuvântare plină de îndurare este a noastră când *ne supunem* (engl. *capitulăm în fața*) lui Dumnezeu?
4. Ce simbolizează circumcizia?
5. Ce este mai important, botezul interior sau exterior?

Sămânța promisă

„Acum, promisiunea a fost făcută lui Avraam și seminței lui. Nu spune, și semințelor, ca și cum ar fi multe; ci ca uneia, și seminței tale, care este Hristos” (Galateni 3:16).

„Darul făcut lui Avraam și seminței lui includea nu doar țara Canaanului, ci întregul pământ.” — *Patriarhi și profeți*, p. 170 engl. (rom. cap. 14: *Distrugerea Sodomei*).

Studiu recomandat: *Patriarhi și profeți*, p. 145-155 engl. (cap. 13: *Încercarea credinței*).

Duminică

15 ianuarie

1. SĂMÂNȚA PROMISĂ

a. Deși Avraam îi ceruse lui Dumnezeu o sămânță care să fie moștenitorul lui, cu câți copii i-a promis Dumnezeu că îl va binecuvânta? Geneza 13:15, 16; 15:2-5.

b. Cum revelează apostolul Pavel că promisiunile făcute lui Avraam urmau să se realizeze printr-o sămânță foarte specială, Isus Hristos? Geneza 17:1-8; Galateni 3:16; Evrei 2:14-16.

„Fuseseră date profeții clare și specifice cu privire la apariția Celui Promis. Lui Adam îi fusese dată o asigurare despre venirea Răscum-părătorului. Sentința pronunțată asupra lui Satan, ‘Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul’ (Geneza 3:15), a fost pentru primii noștri părinți o făgăduință despre răscumpărarea care urma să fie îndeplinită prin Hristos.

Lui Avraam i-a fost dată promisiunea că din linia sa genealogică urma să vină Mântuitorul lumii: ‘În sămânța ta vor fi binecuvântate toate neamurile pământului.’ ‘El nu a spus, și semințelor tale, ca și când ar fi multe; ci ca despre una, și seminței tale, care este Hristos’ (Geneza 22:18; Galateni 3:16).” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 222 engl. (rom. cap: *Tesalonic*).

2. NAȘTEREA SEMINȚEI PROMISE

- a. De unde știm că Avraam era conștient de faptul că promisiunile urmau să se împlinească printr-o sămânță foarte specială, Isus Hristos? Ioan 8:56.

„[Lui Avraam] i-a fost dată o viziune a sacrificiului divin pentru păcat. Despre acest sacrificiu el a avut o ilustrație în propria sa experiență... Pe altarul de jertfă el și-a pus fiul promis, fiul în care se concentrau toate speranțele sale...

Avraam a învățat de la Dumnezeu cea mai mare lecție dată vreodată unui muritor. Rugăciunea sa, ca să Îl vadă pe Hristos înainte de a muri, a primit răspuns. El L-a văzut pe Hristos; el a văzut tot ceea ce putea să vadă un muritor și să trăiască. Predându-se pe deplin, el a fost capabil să înțeleagă viziunea despre Hristos, care îi fusese dată. Lui i-a fost arătat că, prin faptul că Îl dă pe singurul Său Fiu pentru a-i salva pe păcătoși de la ruină eternă, Dumnezeu făcea un sacrificiu mai mare și mai minunat decât putea să facă vreodată omul.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 468, 469 engl. (cap. 51: *Lumina vieții*).

- b. Văzând că Sara trecuse de vârsta la care putea să aibă copii, de ce aveau Avraam și Sara nevoie pentru a avea un copil? Geneza 17:15-19; 18:9-14; Marcu 10:27.

„Mi-aș dori ca toți să poată realiza ce posibilități și probabilități există pentru toți cei care fac din Hristos tot ceea ce au ei nevoie și încrederea lor. Viața ascunsă cu Hristos în Dumnezeu are oricând un refugiu; o astfel de persoană poate să spună: ‘Pot toate lucrurile prin Hristos, care mă întărește’ (Filipeni 4:13).” — *Country Living*, p. 28.

- c. În ce moduri nașterea lui Isaac a simbolizat nașterea seminței promise, Isus Hristos? Isaia 7:14; Matei 1:18-23.

„Nașterea unui fiu lui Zaharia, asemenea nașterii copilului lui Avraam, cât și Cel al Mariei, urma să prezinte un adevăr spiritual măreț, un adevăr pe care noi îl învățăm încet și îl uităm repede. În noi înșine nu suntem capabili să facem vreodată faptă bună; însă ceea ce noi nu putem face, va fi realizat prin puterea lui Dumnezeu în fiecare suflet supus și care crede. Prin credință a fost dat copilul promis. Prin credință se naște viața spirituală și noi suntem făcuți capabili să facem faptele neprihănirii.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 98 engl. (cap. 10: *Glăsuțul în pustie*).

3. MOARTEA SEMINȚEI PROMISE

- a. **Descrieți cum a prezis Dumnezeu moartea seminței promise, Isus Hristos, prin jertfirea lui Isaac. Geneza 22:1-3, 9-13; Romani 8:31, 32; Isaia 53:4-7.**

„Berbecul oferit în locul lui Isaac Îl reprezenta pe Fiul lui Dumnezeu, care urma să fie jertfit în locul nostru. Când omul a fost condamnat la moarte prin încălcarea Legii lui Dumnezeu, Tatăl, privind spre Fiul Său, a spus păcătosului: ‘Trăiește: căci am găsit o răscumpărare.’

Pentru a impresiona mintea lui Avraam cu realitatea evangheliei, precum și pentru a-i testa credința, i-a poruncit Dumnezeu să își ucidă fiul. Agonia pe care a îndurat-o el în timpul zilelor întunecate ale acelei încercări îngrozitoare a fost permisă pentru ca el să înțeleagă, din propria sa experiență, măreția jertfei făcute de Dumnezeu infinit pentru răscumpărarea omului. Niciun alt test nu i-ar fi cauzat lui Avraam o astfel de agonie sufletească, precum jertfirea fiului său. Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său la o moarte de agonie și rușine. Îngerilor, care au fost martori la umilirea și agonie sufletească a Fiului lui Dumnezeu, nu li s-a permis să intervină, ca în cazul lui Isaac. Nu a existat nici o voce care să strige: ‘Destul.’ Pentru a salva rasa căzută, Regele gloriei Și-a dat viața Sa. Ce dovadă mai puternică poate fi oferită despre compasiunea și dragostea infinită a lui Dumnezeu?” — *Patriarhi și profeți*, p. 154 engl. (cap. 13: *Încercarea credinței*).

- b. **Ce era semnificativ cu privire la expresia “singurul tău fiu”, pe care i-a spus-o Dumnezeu lui Avraam? Geneza 22:2; Marcu 1:11; 1 Ioan 4:9.**

„Tatăl nostru ceresc L-a predat pe Fiul Său iubit agoniilor crucificării... Fiul iubit al lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii, a fost insultat, batjorcorit, luat în derâdere și torturat, până când și-a plecat capul în moarte. Ce dovadă mai mare putea Cel infinit să ne dea despre dragostea și mila Sa divină? [Romani 8:32 citat].” — *That I May Know Him*, p. 20.

„Atunci, să suferim zilnic cu bucurie de dragul lui Isus, să ne răstignim zilnic eul și să fim părtași ai suferințelor lui Hristos aici, ca să putem fi făcuți părtași cu El la slava Sa, și să fim încununăți cu slavă, onoare, nemurire, și viață eternă.” — *Experiențe și viziuni*, p. 114 engl. (cap: *Pregătire pentru revenirea lui Hristos*).

4. ÎNVIEREA SEMINȚEI PROMISE

- a. **Cum i-a arătat Dumnezeu lui Avraam că sămânța făgăduită, Isus Hristos, urma să fie Salvatorul lumii? Geneza 22:7, 8, 11-13; Evrei 11:17-19.**

„Când i-a fost dată lui Avraam porunca de a-l jertfi pe fiul său, interesul tuturor ființelor cerești a fost angajat. Cu o seriozitate intensă ei urmăreau fiecare pas făcut pentru îndeplinirea acestei porunci. Când, la întrebarea lui Isaac: ‘Unde este mielul pentru arderea de tot?’, Avraam a răspuns: ‘Dumnezeu va pune El Însuși un miel la dispoziție’ (Geneza 22:7, 8 engl.) și, când mâna tatălui a fost oprită pe când el era pe punctul de a-l ucide pe fiul său, iar mielul pe care îl pregătise Dumnezeu a fost oferit în locul lui Isaac—atunci lumina a fost revărsată asupra tainei răscumpărării, și chiar îngerii au înțeles mai clar minunata măsură pe care o făcuse Dumnezeu pentru salvarea omului.” — *Patriarhi și profeți*, p. 155 engl. (cap. 13: *Încercarea credinței*).

- b. **De ce adevăr minunat a fost asigurat Avraam când s-a prins de promisiunea „Prin Isaac își va primi numele sămânța ta” (Geneza 21:12)? Geneza 22:5; Evrei 11:18, 19.**

„[Avraam] și-a întărit sufletul ocupându-se cu dovezile bunătății și credincioșiei lui Dumnezeu. Acest fiu fusese dat pe neașteptate; și nu avea oare Cel care îi dăduse acest dar prețios dreptul să ia înapoi ceea ce era al Lui? Atunci credința repeta promisiunea: ‘Prin Isaac își va primi numele sămânța ta’ — o sămânță numeroasă, ca boabele de nisip pe țârm. Isaac era copilul unui miracol, și nu putea oare puterea care i-a dat viață să i-o dea din nou? Privind dincolo de ceea ce se vedea, Avraam s-a prins de cuvântul divin, ‘socotind că Dumnezeu putea să îl învie, chiar din morți’ (Evrei 11:19 engl. KJV).” — *Ibid.*, p. 151, 152.

- c. **Cum a fost acest adevăr un simbol pentru adevărata sămânță făgăduită, Isus Hristos? Fapte 3:25, 26; 1 Petru 1:18-21.**

„[Fiul lui Dumnezeu] S-a ridicat din mormânt și a proclamat peste mormântul deschis al lui Iosif ‘Eu sunt învierea și viața’ (Ioan 11:25). Unul egal cu Dumnezeu a trecut prin moarte în favoarea noastră. El a gustat moartea pentru fiecare om, pentru ca, prin El, fiecare om să poată fi părtaș la viața veșnică.” — *In Heavenly Places*, p. 13.

5. MOȘTENIREA SEMINȚEI PROMISE

- a. Ce moștenire a promis Dumnezeu lui Avraam și seminței sale? Geneza 17:7, 8; Psalmii 105:6-11. Cum simbolizează aceasta moștenirea lui Hristos? Daniel 7:13, 14, 18; Matei 25:31-34.

„Limbajul nu poate să exprime valoarea moștenirii nemuritoare. Slava, bogățiile și onoarea oferite de Fiul lui Dumnezeu sunt de o valoare atât de nelimitată, încât este dincolo de puterea oamenilor sau chiar a îngerilor să ofere o idee corectă despre valoarea lor, despre excelența lor, despre măreția lor.” — *Mărturii*, vol. 2, p. 40 engl. (cap. 3, *Vânzând dreptul de întâi născut*).

- b. Cum putem avea asigurarea că Dumnezeu își va onora promisiunile și va da copiilor Săi Țara Făgăduită? Evrei 6:13-18; Ioan 14:1-3.

„Am așteptat mult timp revenirea Salvatorului nostru. Însă promisiunea nu este cu nimic mai puțin sigură. În curând vom fi în căminul nostru promis. Acolo Isus ne va conduce pe lângă râul viu curgând de la tronul lui Dumnezeu și ne va explica providențele umbrite prin care ne-a trecut pe acest pământ, pentru a ne desăvârși caracterele. Acolo vom vedea, cu o viziune neîntunecată, frumusețile Edenului restaurat. Aruncând la picioarele Răscumpărătorului coroanele pe care El ni le-a pus pe cap, și atingând harfele noastre de aur, vom umple tot cerul cu laudă la adresa Celui ce șade pe tron.” — *Ibid.*, vol. 8, p. 254 engl. (cap. *Spre casă*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum i-a revelat Dumnezeu lui Avraam evanghelia?
2. Prin ce miracol era declarată originea divină a lui Hristos?
3. Cum revelează experiența lui Avraam și Isaac amplitudinea sacrificiului făcut pentru omenire?
4. De ce este învierea atât de importantă pentru credincios?
5. Ce ar trebui să nu uităm niciodată când așteptăm țara de moștenit?

Cei doi fii ai lui Avraam

„Pentru că este scris că Avraam a avut doi fii, unul de la o sclavă și celălalt de la o femeie liberă” (Galateni 4:22).

„Credința nu este o izbucnire fericită a sentimentelor; ea înseamnă pur și simplu a-L crede pe Dumnezeu pe cuvânt — a crede că El va împlini promisiunile Sale, pentru că a spus că o va face.” — *Înalta noastră chemare*, p. 119 engl. (cap. *Sentimentele nu sunt un ghid sigur*).

Studiu recomandat: *Înalta noastră chemare*, p. 119-122 engl. (cap. *Sentimentele nu sunt un ghid sigur - Locul faptelor bune*); *Patriarhi și profeți*, p. 370-373 engl. (cap. 32: *Legea și legămintele*).

Duminică

22 ianuarie

1. FIUL FĂGĂDUIT

a. De ce este numit Isaac fiul făgăduit? Geneza 15:2, 3; 17:15, 16; 18:9-14 (compară cu Galateni 4:22, 23, 27, 28).

b. Cum au încercat Avraam și Sara să Îl ajute pe Domnul să Își împlinească promisiunea despre un fiu? Geneza 16:1-4.

„Avraam acceptase fără întrebări promisiunea despre un fiu, însă el nu a așteptat ca Dumnezeu să își împlinească cuvântul la timpul și în modul Său. A fost îngăduită o întârziere ca să îi testeze credința în puterea lui Dumnezeu; însă el nu a trecut cu bine încercarea. Crezând că ar fi imposibil să i se dea un fiu la vârsta ei înaintată, Sara a sugerat, ca un plan prin care să poată fi împlinit scopul lui Dumnezeu, ca una dintre slujnicele ei să fie luată de Avraam ca a doua soție. Poligamia devenise atât de răspândită încât încetase să fie privită ca un păcat, însă nu era mai puțin o încălcare a legii lui Dumnezeu, și era fatală pentru sacralitatea și pacea relației de familie. Căsătoria lui Avraam cu Agar a avut ca rezultat răul, nu doar pentru propria sa familie, ci pentru generații ulterioare.” — *Patriarhi și profeți*, p. 145 engl. (cap. 13: *Încercarea credinței*).

2. UN FIU NĂSCUT DIN ROBIE

a. Cum a reacționat Dumnezeu când Avraam l-a prezentat pe Ismael ca fiind fiul făgăduit? Geneza 17:15-21.

„Când Avraam avea aproape o sută de ani, promisiunea despre un fiu i-a fost din nou repetată, împreună cu asigurarea că viitorul moștenitor va fi fiul Sarei. Însă Avraam nu înțelegea încă promisiunea. Mințea lui s-a îndreptat instantaneu spre Ismael, agățându-se de credința că prin el urmau să se împlinescă scopurile pline de îndurare ale lui Dumnezeu. În afecțiunea sa pentru fiul său, el a exclamat: ‘Să trăiască Ismael înaintea Ta!’. Din nou a fost dată promisiunea, în cuvinte inconfundabile: ‘Soția ta Sara îți va naște un fiu într-adevăr; și îi vei pune numele Isaac; și cu El voi întemeia Eu legământul Meu’ (Geneza 17:18, 19).” — *Patriarhi și profeți*, p. 146 engl. (cap. 13: *Încercarea credinței*).

b. De ce a refuzat Dumnezeu să îl accepte pe Ismael ca sămânță promisă? Galateni 4:22, 23, 30; Romani 14:23 (ultima parte).

„Lipsa de credință din partea lui Avraam și a Sarei a avut ca rezultat nașterea lui Ismael, amestecarea seminței celui neprihănit cu cel nelegiuit. Influența tatălui asupra fiului său a fost contracarată de cea a rudeniilor idolatre ale mamei și de legătura lui Ismael cu soțiile păgâne.” — *Ibid.*, p. 174 engl. (cap. 15: *Căsătoria lui Isaac*).

c. Ce adevăr esențial ar fi rămas neînțeles de Avraam, dacă Dumnezeu l-ar fi acceptat pe Ismael ca sămânța făgăduită? Romani 4:1-5, 21, 22.

„Răsplata nu este a faptelor, ca să nu se laude nimeni; ci este în întregime din har.” — *Parabolele Domnului*, p. 401 engl. (rom. cap. 28 *Răsplata prin har*).

„Când ne sprijinim în mod individual pe Hristos, cu asigurarea deplină a credinței, încrezându-ne doar în eficiența sângelui Său pentru a ne curăța de păcat, atunci vom avea pace crezând că, ceea ce Dumnezeu a promis, El este capabil să împlinescă.” — *Solii alese*, vol. 3, p. 181 engl. (cap. 21, subcap. *Cum a fost primită solia neprihănirii prin credință*).

„[Filipeni 4:4 citat.] Promisiunea în sine însăși nu are nicio valoare, dacă eu nu cred deplin că Cel care a făcut făgăduința este întru totul capabil să împlinescă, și infinit în putere să facă tot ceea ce a spus El.” — *This Day with God*, p. 156.

3. COPII DIN ROBIE

- a. Explicați ce clasă de oameni reprezintă din punct de vedere spiritual Ismael și mama sa, Agar, și de ce. Geneza 16:4-6; Galateni 4:22, 23.

- b. De ce descrie apostolul Pavel evreii care locuiau la Ierusalim în zilele sale ca fiind robi, asemenea lui Agar și Ismael? Ioan 8:31-36; Romani 9:6-8.

„Fiecare suflet care refuză să se predea lui Dumnezeu este sub controlul unei alte puteri. El nu este al său însuși. El poate vorbi despre libertate, însă este în cea mai respingătoare sclavie. Lui nu i se permite să vadă frumusețea adevărului, pentru că mintea lui este sub controlul Satanei. În timp ce se măgulește că urmează impulsurilor proprii sale judecâți, el ascultă de voia prințului întunericului. Hristos a venit pentru a rupe cătușele sclaviei păcatului de pe suflet.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 466 engl. (cap. 51: *Lumina lumii*).

„Dumnezeu a făcut atât de mult, pentru a face posibil ca noi să fim liberi în Hristos, liberi de sclavia obiceiurilor greșite și a înclinațiilor rele. Iubiți prieteni tineri, nu vreți voi să fiți liberi în Hristos?” — *Înalta noastră chemare*, p. 29 engl. (cap. *A fi asemenea lui Hristos*).

- c. În cine și în ce își puneau încrederea cei ce erau evrei după trup (urmașii literalii ai lui Avraam) pentru a primi binecuvântarea lui Dumnezeu? Ioan 8:37-40; Filipeni 3:3-9; Galateni 6:12, 13.

„Evreii pretindeau că descind din Avraam; însă neîndeplinind faptele lui Avraam, ei dovedeau că nu erau adevărații săi copii. Doar cei care se dovedesc a fi în armonie din punct de vedere spiritual cu Avraam, ascultând de vocea lui Dumnezeu, sunt recunoscuți ca fiind cu adevărat descendenții lui.” — *Parabolele Domnului*, p. 268 engl. (cap. 21: *O prăpastie de netrecut*).

„Pavel spune că ‘în ce privește neprihănirea care este în lege’ — în ceea ce privea faptele exterioare — el era ‘fără prihană’ (Filipeni 3:6); însă când a fost înțeles caracterul spiritual al legii, el s-a văzut pe sine păcătos. Judecând după litera legii, așa cum o aplică oamenii în viața exterioară, el se abținuse de la păcat; însă când a privit în adâncimea preceptelor ei sfinte, și s-a văzut așa cum îl vedea Dumnezeu, el s-a plecat în umilință și și-a mărturisit vina.” — *Calea către Hristos*, p. 29, 30 engl. (cap. 3: *Pocăința*).

4. O ALEGORIE

- a. **Când ne încredem în propriile noastre fapte ca să fim acceptați de Dumnezeu, în loc să ne încredem în Hristos, sub incidența cărui legământ intrăm noi? Galateni 4:21-25; 3:10; 2 Corinteni 3:14, 15.**

„Oamenii nu au realizat păcătoșenia din inima lor și că fără Hristos era imposibil ca ei să țină legea lui Dumnezeu; și ei au intrat în grabă în legământ cu Dumnezeu. Simțind că erau în stare să își întemeieze propria lor neprihănire, ei au declarat: ‘Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul’ (Exodul 24:7); ... totuși doar câteva săptămâni au trecut înainte ca ei să rupă legământul lor cu Dumnezeu, și s-au aplecat în închinare unui chip cioplit. Ei nu puteau spera să aibă favoarea lui Dumnezeu printr-un legământ pe care îl încălcase; și acum, văzând păcătoșenia lor și nevoia lor de iertare, au fost conduși să simtă nevoia lor de Mântuitorul revelat în legământul avramic și preînchipuit în sistemul de jertfe. Acum, prin credință și dragoste, erau legați de Dumnezeu, ca eliberator al lor din sclavia păcatului. Acum erau pregătiți să aprecieze binecuvântările noului legământ...”

‘Noul’ legământ a fost întemeiat pe ‘făgăduințe mai bune’ — făgăduința iertării de păcate și a harului lui Dumnezeu, care să reînnoiască inima și să o aducă în armonie cu principiile legii lui Dumnezeu.

Aceeași lege care a fost gravată pe tablele de piatră este scrisă de Duhul lui Dumnezeu pe tablele inimii. În loc să încercăm să ne întemeiem propria noastră neprihănire, noi acceptăm neprihănirea lui Hristos. Sângele Său ispășește păcatele noastre. Ascultarea Sa este acceptată în dreptul nostru. Atunci inima reînnoită de către Duhul Sfânt va aduce ‘roadele Duhului.’ Prin harul lui Hristos vom trăi în ascultare de legea lui Dumnezeu scrisă în inimile noastre. Având Spiritul lui Hristos, vom umbla întotdeauna cum a umblat El.” — *Patriarhi și profeti*, p. 371, 372 engl. (cap. *Legea și legămintele*).

- b. **De ce este evident că o persoană nu se poate face pe sine însăși neprihănit(ă) înaintea lui Dumnezeu, prin ținerea legii? Galateni 2:21; 3:11, 12.**

„Dacă nu ar fi jertfa ispășitoare a lui Hristos, nu ar fi nimic în noi în care să găsească plăcere Dumnezeu. Toată bunătatea naturală a omului este fără valoare în ochii lui Dumnezeu. El nu se bucură de niciun om care își păstrează vechea natură, și nu este atât de înnoit în cunoștință și har, încât să fie un om nou în Hristos.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 66 engl. (cap. *Nașterea ta regală*).

5. PERSECUȚIE FRĂȚEASCĂ

- a. Ce eveniment folosește Pavel, ca ilustrație pentru persecutarea bisericii creștine de către evrei? Galateni 4:28, 29; Geneza 21:6-10.

- b. De ce vor fi mereu persecutați copiii născuți prin Duhul, de către copiii născuți în chip firesc? Ioan 15:17-22; Ioan 3:19, 20; Galateni 5:17 (prima parte).

„Cain l-a urât și ucis pe fratele său, nu pentru vreo greșală pe care o făcuse Abel, ci ‘pentru că faptele sale erau rele, și ale fratelui său erau neprihănite’ (1 Ioan 3:12)... Viața lui Abel, de ascultare și credință neclintită, era o continuă mustrare pentru Cain... Cu cât mai strălucitoare e lumina cerească reflectată din caracterul slujitorilor credincioși ai lui Dumnezeu, cu atât mai clar sunt revelate păcatele celor neevlavioși, și cu atât mai hotărâte vor fi eforturile acestora de a-i distruge pe cei care le tulbură pacea.” — *Patriarhi și profeți*, p. 74 engl. (cap. *Cain și Abel testați*).

„Primii creștini erau într-adevăr un popor deosebit. Comportamentul lor ireproșabil și credința lor neclintită erau o continuă mustrare, care tulbura pacea păcatosului. Deși puțini la număr, fără bogăție, poziție sau titluri onorifice, ei erau o spaimă pentru făcătorii de rele, oriunde caracterul și doctrinele lor erau cunoscute... Pentru același motiv l-au respins și crucificat evreii pe Mântuitorul — pentru că puritatea și sfințenia caracterului Său erau o mustrare constantă pentru egoismul și corupția lor. Din zilele lui Hristos până acum, ucenicii Săi credincioși au stârnit ura și opoziția celor care iubesc și urmează căile păcatului.” — *Marea luptă*, p. 46 engl. (cap. *Valdenzii*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Doar cum pot fi împlinite promisiunile lui Dumnezeu?
2. De ce nu va accepta Dumnezeu niciodată faptele firii ca neprihănire?
3. De ce nu ne putem pune niciodată încrederea în moștenirea noastră, în firea noastră sau în faptele noastre?
4. De ce este imposibil să fim îndreptățiți prin faptele legii?
5. Descrieți tipul de lupte la care creștinii trebuie să se aștepte datorită credinței lor.

**Darul Sabatului Întâi pentru
Fondul de Dezastre
pe mapamond și Binefacere**

„[Domnul] face dreptate celor asu-
priți; dă pâine celor flămânzi”
(Psalmii 146:7).

Domnul Isus a spus: „Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă” (Matei 5:7). Săracii sunt pretutindeni în jurul nostru, cei năpăstuiți, întristați, îndurerați și cei gata să piară. Există o mare nevoie de exercitarea milei astăzi, la fel cum a fost întotdeauna. Dumnezeu ne-a făcut ispravnicii Săi, și El nu trebuie acuzat pentru suferințele, nenorocirea, lipsa de îmbrăcăminte, și lipsurile din omenire. Domnul a luat măsuri îndestulătoare pentru noi toți. El ne-a dat resurse abundente cu care să alinăm lipsurile acestor suferinzi și mai puțin privilegiați.

În fiecare zi auzim de cutremure, război, inundații, erupții vulcanice și alte dezastre și probleme în întreaga lume, care au ca rezultat distrugerii, pagube mari în proprietăți și pierderi de vieți. Imediat ce auzim despre o calamitate, trecem la acțiune pentru a răspunde nevoilor oamenilor. Călea prin care răspundem depinde de natura calamității, a țării și a situației geopolitice de la fața locului. Începem imediat să evaluăm situația, pentru a hotărî care sunt cele mai adecvate acțiuni. În plus față de aceasta, în timp de liniște, Departamentul de Binefacere oferă asistență, cum ar fi finanțare prin propuneri, asistență tehnică, instruire, îndrumare, identificarea și implementarea de proiecte. Unde avem expertiză, vrem să asistăm, oferind supraveghere și îndrumare, după cum e nevoie. Scopul nostru este de a ajuta bisericii locale să obțină puterea de a ieși în întâmpinarea nevoilor comunității; fie că e sub forma hranei, a îmbrăcămînții, a păturilor, adăpostului sau a sprijinului emoțional și consilierii.

Cu împărțășirea dragostei lui Dumnezeu în jurul lumii e ca și cu un avion care are nevoie de combustibil, care să îi permită să înainteze. Darurile voastre de bună voie sunt combustibilul care propulsează aproape orice aspect al ajutorului oferit acestor suflete lipsite. Fără implicarea voastră și fără acest combustibil, cele mai bune eforturi ale noastre sunt cu siguranță tot la fel un dezastru. Este greu ca cineva să meargă la locul calamităților, însă mijloacele voastre ajung departe. Apelăm la voi, ca inima voastră să fie mișcată să se implice în această lucrare nobilă. Vă rugăm, oferiți cu generozitate pentru această cauză.

Frații voștri din Departamentul de Binefacere

Adevărații copii ai lui Avraam

„Înțelegeți și voi, dar, că fiii ai lui Avraam sunt cei ce au credință.” (Galateni 3:7).

„Oricine se va umili ca un copilaș, care va primi și va asculta cuvântul lui Dumnezeu cu simplitatea unui copil, va fi între cei aleși ai lui Dumnezeu.” — *Înalta noastră chemare*, p. 77 engl. (cap. *Ales de Dumnezeu*).

Studiu recomandat: *Înalta noastră chemare*, p. 75-79 engl. (cap. *Prinzându-ne strâns de Hristos, Scara—Dumnezeu cere cele mai bune afecțiuni ale noastre*)
Profeți și regi, p. 367-372 engl. (cap. 31: *Speranță pentru păgâni*).

Duminică

29 ianuarie

- a. Pe cine consideră Biblia ca adevărații copii ai lui Avraam, adevărați Israeliti? Romani 9:6-8; Galateni 3:7-9.

„Lui Isaia i-a fost dat să prezinte foarte clar pentru Iuda adevărul că între cei care erau Israelul lui Dumnezeu urmau să fie socotiți mulți care nu erau descendenți ai lui Avraam după trup. Această învățătură nu era în armonie cu teologia secolului său, totuși el a proclamat neînfricat soliile date lui de Dumnezeu și a adus speranță multor inimi care tânjeau, căutând binecuvântările spirituale promise seminței lui Avraam.” — *Profeți și regi*, p. 367 engl. (cap. 31: *Speranță pentru păgâni*).

- b. Cum pot neamurile, care nu sunt copii după descendență propriu-zisă, să fie considerate adevărata sămânță a lui Avraam? Romani 9:30; 4:11, 12, 16, 17.

„Toți cei care, prin Hristos, urmau să devină copii ai credinței, urmau să fie considerați sămânța lui Avraam; ei erau moștenitori ai făgăduințelor legământului; asemenea lui Avraam, ei urmau să păzească și să vestească lumii legea lui Dumnezeu și evanghelia Fiului Său.” — *Pa-triarhi și profeți*, p. 476 engl. (cap. 43: *Moartea lui Moise*).

2. COPIII ADOPTAȚI AI LUI AVRAAM

- a. Prin credința în Hristos ca sămânță promisă lui Avraam, în ce familie suntem noi adoptați? Romani 8:14-16; Galateni 4:4-7.

„Dumnezeu dorește ca toți oamenii să fie salvați; pentru că s-a luat o măsură amplă, prin oferirea singurului Său Fiu, pentru a plăti răscumpărarea omului. Cei care pier, vor pieri pentru că au refuzat să fie adoptați ca niște copii ai lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. Mândria omului îl împiedică să accepte măsurile luate pentru răscumpărare.” — *Înalta noastră chemare*, p. 78 engl. (cap. *Deplinătatea răscumpărării plătite de Hristos*).

- b. În ce mod face sacrificiul lui Isus Hristos un copil al lui Dumnezeu dintr-un om, chiar un fiu al credinței, și cui i se aplică aceasta? Galateni 3:27-29.

„Oamenii pot face fapte mari în ochii lumii; realizările lor pot fi numeroase și de un grad înalt în ochii oamenilor, însă tot talentul, toată îndemânarea și toată abilitatea lumii nu vor reuși să transforme caracterul și să facă dintr-un copil degradat al păcatului un copil al lui Dumnezeu, un moștenitor al cerului. Oamenii nu au nicio putere să îndreptățească sufletul, să sfințească inima... Cel mai mareț dar al cerului, chiar Singurul Fiu al Tatălui, plin de har și de adevăr, este singurul în stare să îi mântuiască pe cei pierduți... Jertfa lui Hristos pe crucea Calvarului este o compensație ce întrece puterea copleșitoare a păcatului; și, când asupra inimii păcătosului apasă un sentiment al păcatului, și povara pare intolerabilă, Isus îl invită să privească la El și să trăiască.” — *The Signs of the Times*, 2 mai 1892.

- c. Explicați de ce copiii lui Avraam sunt din fiecare trib și din fiecare națiune, în loc să fie doar din Israel. Apocalipsa 7:9, 10; Geneza 17:4-6; Faptele 10:34, 35.

„Hristos nu a recunoscut nicio distincție de naționalitate, rang sau crez. Cărturarii și fariseii doreau să obțină beneficii locale și naționale din toate darurile cerului, și să excludă restul familiei lui Dumnezeu din lume. Însă Hristos a venit să doboare fiecare zid despărțitor. El a venit să arate că darul milei și iubirii Sale este la fel de nelimitat ca aerul, lumina, sau stropii de ploaie care împrăștează pământul.” — *Mărturii*, vol. 9, p. 190 engl. (cap. 21: *Lucrarea de publicații de la College View*”).

Darul Sabatului întâi pentru fondul de dezastru pe mapamond și binefacere

3. FALȘII COPII AI LUI AVRAAM

- a. De ce s-au descalificat majoritatea descendenților literalii ai lui Avraam de la a fi adevărați Israelitiți în ochii lui Dumnezeu? Romani 10:1-4.

„Evreii, prin păcatele lor, se despărțeau de Dumnezeu. Ei erau incapabili de a discerne semnificația spirituală profundă a serviciului lor simbolic. În îndreptățirea lor proprie, ei se încredeau în propriile lor fapte, în sacrificiile și rânduielile propriu-zise, în loc să se încreadă în meritele Celui spre care arătau aceste lucruri. Astfel, ‘căutând o neprihănire a lor’ (Romani 10:3), ei s-au închis într-un formalism auto-suficient. Lipsiți de Spiritul și harul lui Dumnezeu, ei încercau să compenseze lipsa lor printr-o respectare riguroasă a ceremoniilor și ritualurilor religioase. Nefiind mulțumiți cu rânduielile pe care Dumnezeu Însuși le desemnase, ei împovărau poruncile divine cu nenumărate pretenții ai căror autori erau ei înșiși. Cu cât mai mare era distanța față de Dumnezeu, cu atât mai riguroși erau ei în respectarea acestor forme.” — *Profeți și regi*, p. 708, 709 engl. (cap. 59: *Casa lui Israel*).

- b. Care este singura cale prin care putem fi îndreptățiți înaintea lui Dumnezeu? Galateni 3:11, 12; 2:16. Ce schimbare va fi evidentă în viața acelora care au fost îndreptățiți prin credință?

„Îndreptățirea este în totalitate din har și nu este procurată prin niciuna din faptele pe care le poate face omul căzut.” — *Credința și faptele*, p. 20 engl. (cap. 1: *Ellen White clarifică subiectele*).

„Inima mândră luptă să câștige mântuirea prin eforturi proprii; însă, atât dreptul nostru pentru cer, cât și calificarea noastră pentru el, se află în neprihănirea lui Hristos. Domnul nu poate face nimic pentru recuperarea omului înainte ca omul, convins de slăbiciunea sa, și dezbrăcat de toată auto-suficiența sa, să se predea controlului lui Dumnezeu. După aceea, el poate primi darul pe care Dumnezeu așteaptă să îl ofere.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 300 engl. (cap. *Predica de pe munte*).

„Cel care încearcă să ajungă la cer prin propriile fapte de păzire a legii încearcă o imposibilitate. Nu există nicio siguranță pentru cel care are doar o religie legalistă, o formă de evlavie. Viața creștinului nu e o modificare sau o îmbunătățire a celei vechi, ci o transformare a naturii. E o moarte față de eu și de păcat, și o viață cu totul nouă. Această schimbare poate fi realizată doar prin lucrarea eficientă a Duhului Sfânt.” — *Ibid.*, p. 172 engl. (cap. 17: *Nicodim*).

4. SERVII LUI AVRAAM

- a. **Cei care nu adoptă credința lui Avraam în Hristos, ca sămânță promisă, sunt priviți ca servi, în loc de fii și fiice. Ce se va întâmpla cu ei? Geneza 16:3-6; Galateni 4:30, 31.**

„Noe și cei din gospodăria sa erau în arcă, ‘și Domnul i-a închis înăuntru.’ ... Ușa masivă, care era imposibil de închis de cei dinăuntru, a fost încet împinsă la locul ei de mâini nevăzute. Noe era închis pe dinăuntru, și cei ce au respins harul lui Dumnezeu erau închiși pe dinafară. Sigiliul Cerului era pe acea ușă; Dumnezeu o închisese, și doar Dumnezeu putea să o deschidă. În același mod, când Hristos își va încheia mijlocirea pentru oamenii vinovați, înainte de venirea Sa pe norii cerului, ușa milei va fi închisă. Harul divin nu îi va mai restrânge pe cei răi, și Satan va avea control deplin asupra acelor care au respins mila.” — *Patriarhi și profeți*, p. 98 engl. (cap. 7: *Potopul*).

- b. **Pe cine și ce slujesc ei, de fapt, ca servi? Ioan 8:31-35, 39-44.**

„Nu știți că atunci când vă oferiți pe voi înșivă ca sclavi, ca să ascultați de cineva, sunteți sclavii celui de care ascultați?” (Romani 6:16). Dacă ne îngăduim mânie, poftă, lăcomie, ură, egoism sau orice alt păcat, devenim servii păcatului. ‘Nici un om nu poate sluji la doi stăpâni’ (Matei 6:24). Dacă slujim păcatului, nu Îi putem sluji lui Hristos.” — *The Review and Herald*, 15 noiembrie 1887.

- c. **De ce acei care L-au respins pe Hristos nu vor fi niciodată capabili să intre în țara Canaan, care a fost promisă lui Avraam și seminței lui? Evrei 3:17-19; Fapte 4:10-12; Galateni 3:9.**

„Timp de patruzeci de ani necredința, murmurarea și rebeliunea l-au exclus pe vechiul Israel din țara Canaanului. Aceleași păcate au amânat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc. În niciunul dintre cazuri problema nu a fost la promisiunile lui Dumnezeu. Necredința, spiritul lumesc, lipsa de consacrare și certurile din mijlocul pretinsului popor al lui Dumnezeu ne-au ținut în această lume de păcat și durere timp de atâția ani.” — *Evanghelizarea*, p. 696 engl. (secțiunea 20, subcap. *Motivul întârzierii*).

5. O AVERTIZARE PENTRU BISERICĂ

- a. Ce avertizare a fost dată bisericii din Galatia, și de ce? Galateni 3:1-6; 4:7-11.

„Mântuirea care a fost îndeplinită pentru noi de Domnul nostru pe crucea Calvarului a fost pentru a ne aduce la ascultarea de legea lui Dumnezeu, făcând posibil ca, prin neprihănirea Sa atribuită nouă, să ținem legea lui Dumnezeu...”

Nimic nu este la fel de ofensator pentru Dumnezeu ca păcatul. În loc de a face fără valoare legea lui Dumnezeu prin păcătuire continuă, fiecare suflet cu adevărat convertit va umbla pe calea adevăratei ascultări de toate poruncile lui Dumnezeu. Fiecare va cerceta Scripturile ca să cunoască adevărul. Cine l-a vrăjit pe păcătosul nepocăit, așa încât păcatul este preferat în locul ascultării? Este puterea lui Satan care a venit la Adam și Eva în Eden, puterea înșelătoare, fermecătoare a îngerului căzut.” — *The Upward Look*, p. 209.

- b. Cum stau ca o lecție pentru noi luptele lui Avraam cu propria sa credință? Geneza 15:3-6; 17:17, 18; Evrei 4:1, 2. Pe de altă parte, ce ne oferă adevărata credință? 1 Ioan 5:4, 5.

„Viața creștinului ar trebui să fie una de credință, de victorie și de bucurie în Dumnezeu... Dumnezeu este capabil și dispus să reverse asupra servilor Săi toată tăria de care au nevoie, și să le dea înțelepciunea pe care o reclamă diferitele lor necesități. El va face mai mult decât să împlinească cele mai înalte așteptări ale celor care își pun încrederea în El.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 126 engl. (cap. *Credința este biruința*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cât de importantă este credința pentru un creștin?
2. De ce poate un creștin să Îl numească pe Dumnezeu Tatăl său?
3. Cum putem evita să fim condamnați de Dumnezeu?
4. Care este diferența între a fi servul lui Avraam și fiul sau fiica sa?
5. Cum putem fi vrăjiți de diavolul să ne corupem credința?

Legământul cel veșnic

„Voi pune legământul Meu între Mine și tine și sămânța ta după tine din neam în neam; acesta va fi un legământ veșnic, în puterea căruia Eu voi fi Dumnezeuul tău și al seminței tale după tine.” (Geneza 17:7).

„Legământul harului nu este un adevăr nou, pentru că el a existat în mintea lui Dumnezeu din toată veșnicia. Acesta este motivul pentru care se numește legământul cel veșnic.” — *The Signs of the Times*, 24 august 1981.

Studiu recomandat: *Credința prin care trăiesc*, p. 76-78 engl. (cap. *Un Mântuitor din veșnicie - Incapacitatea omului de a se salva pe sine însuși*), 360-364 engl. (cap. *Trăind viața din Eden - Două lumi comparate*).

Duminică

5 februarie

1. LEGĂMÂNTUL CEL VEȘNIC

a. **Ce anume arată că legământul făcut cu Avraam este același cu cel ratificat de Hristos la Calvar? Geneza 22:16; Evrei 6:13-18; 9:16**

„Legământul Avraamic a fost ratificat de sângele lui Hristos, și este numit ‘al doilea’ sau ‘noul’ legământ, pentru că sângele cu care a fost sigilat a fost vărsat după sângele primului legământ. Că noul legământ era valid în zilele lui Avraam este evident din faptul că acesta a fost confirmat atunci atât de poruncă, precum și de jurământul lui Dumnezeu, — ‘două lucruri neschimbătoare, în care era imposibil ca Dumnezeu să mintă.’ (Evrei 6:18).” — *Patriarhi și profeți*, p. 371 engl. (cap. 32: *Legea și legămintele*).

b. **Ce a fost promis sub acest legământ și cum a răspuns Avraam? Geneza 17:1-8; 15:6; 26:5; compară cu Galateni 3:8,16; Romani 4:20-22.**

„Tuturor oamenilor acest legământ le oferea pace și harul ajutor al lui Dumnezeu pentru ascultare viitoare prin credință în Hristos. El le promitea, de asemenea, viața veșnică, cu condiția fidelității față de legea lui Dumnezeu.” — *Ibid.*, p. 370 engl. (cap. 32: *Legea și legămintele*).

„Legea lui Dumnezeu era temelia acestui legământ, care era pur și simplu o măsură pentru a-i aduce pe oameni din nou în armonie cu voința divină, așezându-i acolo unde puteau asculta de legea lui Dumnezeu.” — *Ibid.*, p. 371.

2. O RELAȚIE VEȘNICĂ

- a. În ce mod a exprimat Dumnezeu relația de legământ pe care a întemeiat-o cu Avraam și sămânța lui? Leviticul 26:12. Compară cu Geneza 17:7,8; Deuteronomul 14:2; 29:13.

- b. Ce a dat Dumnezeu lui Avraam ca sigiliu al relației de legământ, și de ce? Geneza 17:11; Romani 4:11.

„La acest moment lui Avraam i-a fost dat ritualul circumciziei ca ‘un semn al neprihănirii credinței pe care o avea pe când era încă necircumcis’ (Romani 4:11). Trebuia să fie respectat de patriarh și de descendenții săi ca un semn că ei erau devotați slujirii lui Dumnezeu și astfel, separați de idolatri, și că Dumnezeu îi accepta ca pe o comoară deosebită a sa.” — *Patriarhi și profeți*, p. 138 engl. (cap. 12: *Avraam în Canaan*).

„[Circumcizia] era un semn că cei care o primeau erau devotați slujirii lui Dumnezeu — un angajament că ei urmau să rămână separați de idolatrie și că aveau să asculte de legea lui Dumnezeu.” — *Ibid.*, p. 363.

- c. Ce experiență esențială trebuie să avem astăzi pentru a intra în aceeași relație de legământ “nou” cu Dumnezeu? Deuteronomul 10:16; Coloseni 2:11; Evrei 8:10; 2 Corinteni 6:16, 17.

„Trebuie să credem că suntem aleși de Dumnezeu pentru a fi salvați prin exercitarea credinței, prin harul lui Hristos și lucrarea Duhului Sfânt; și trebuie să Îl lăudăm și glorificăm pe Dumnezeu pentru o astfel de minunată manifestare a favorii Sale nemeritate. Dragostea lui Dumnezeu este cea care atrage sufletul la Hristos, pentru a fi primit în mod îndurător, și prezentat Tatălui. Prin lucrarea Duhului Sfânt relația divină dintre Dumnezeu și păcătos este reînnoită. Tatăl spune: ‘Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. Eu voi exercita față de ei dragoste iertătoare și voi revărsa asupra lor bucuria Mea. Ei vor fi pentru Mine o comoară deosebită; pentru că acest popor pe care l-am format pentru Mine Însumi va declara lauda Mea.’ ” — *The Signs of the Times*, 2 ianuarie 1893.

„Condiția pentru a fi acceptați în familia Domnului este de a ieși din lume, de a ne separa de toate influențele ei contaminatoare.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 57 engl. (cap. *Cetățeni ai Cerului*).

3. O PREOȚIE VEȘNICĂ

- a. De ce este numit Hristos preot după ordinul lui Melhisedec, și nu după Aaron? Evrei 5:5, 6; 7:11-16; Matei 1:1, 2.

„Marele preot a fost rânduit într-un mod special să Îl reprezinte pe Hristos, care urma să fie un Mare Preot în veac după ordinul lui Melhisedec. Acest ordin al preoției nu urma să treacă la un altul, sau să fie întrecut de vreun altul.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament*, vol. 7, p. 930 engl. (cap. referitor la Evrei 4).

- b. În ce mod se înrudește preoția lui Melhisedec cu preoția veșnică a lui Hristos, și de ce este ea superioară preoției lui Aaron? Compară Evrei 7:1-3 cu Evrei 7:20-25; 6:18-20.

„Hristos era Cel care a vorbit prin Melhisedec, preotul Dumnezeului Preaînalt. Melhisedec nu era Hristos, însă el era vocea lui Dumnezeu în lume, reprezentantul Tatălui.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 409.

„Numele aceluia prunc neajutorat... era speranța omenirii căzute. Copilul pentru care se plătise banii pentru răscumpărare era Cel care plătea răscumpărarea pentru păcatele întregii lumi. El era adevăratul ‘mare preot peste casa lui Dumnezeu,’ capul ‘unei preoții neschimbătoare,’ mijlocitorul de la ‘dreapta Măririi în cer’ (Evrei 10:21; 7:24; 1:3).” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 52, 55 engl. (cap. 5: *Dedicarea*).

- c. Prin analogie, ce simbolizează hrana pe care preotul lui Dumnezeu i-a oferit-o lui Avraam? Compară Geneza 14:18-20 cu 1 Corinteni 10:16; 11:23-26.

„Pâinea și vinul reprezintă trupul și sângele lui Hristos. După cum a fost frântă pâinea și vărsat vinul, tot astfel trupul lui Hristos a fost frânt și sângele Său vărsat pentru a ne salva.

Mâncând din pâine și bănd din vin, arătăm că noi credem aceasta. Arătăm că ne căim de păcatele noastre, și că Îl primim pe Hristos ca Salvator.” — *The Story of Jesus*, p. 98.

4. O POSESIUNE VEȘNICĂ

- a. Ce țară veșnică i-a promis Dumnezeu lui Avraam, în comparație cu care țara pământescă era doar o umbră? Geneza 17:8; Evrei 11:8-10; Apocalipsa 21:2.

„Experiența variată a evreilor era o școală de pregătire pentru căminul lor promis din Canaan. Dumnezeu vrea ca poporul Său din aceste zile să recapituleze cu o inimă umilă și cu un spirit care se lasă învățat, încercările prin care a trecut vechiul Israel, pentru ca să fie instruiți în pregătirea lor pentru Canaanul ceresc.” — *Patriarhi și profeți*, p. 293 engl. (cap. 26: *De la Marea Roșie la Sinai*).

„Fie ca tot ceea ce este frumos în căminul nostru pământesc să ne amintească de râul de cristal și de câmpiile verzi, de copaci unduitori și de izvoarele vii, de cetatea strălucitoare și de cântăreții îmbrăcați în haine albe, de căminul nostru ceresc — de acea lume de frumusețe pe care niciun artist nu o poate picta, nicio limbă omenească nu o poate descrie.” — *Creștința prin care trăiesc*, p. 279 engl. (cap. *Un bun venit în căminul ceresc*).

- b. Când și cum vor primi Avraam și sămânța sa moștenirea lor veșnică? Matei 25:31, 34; Ioan 14:1-3; Daniel 7:27.

„Suprafața accidentată, denivelată, a pământului părea acum ca o câmpie întinsă și netedă. Întregul univers al lui Dumnezeu era curat, și marea luptă era încheiată pentru totdeauna. Oriunde priveam, orice lucru asupra căruia privea ochiul, era frumos și sfânt. Și toată oastea celor răscumparați, bătrâni și tineri, mari și mici, își aruncară coroanele strălucitoare la picioarele Răscumpărătorului lor, și se prosternară în adorare înaintea Lui, și se închinară Celui ce trăiește în veac și în veci de veci. Frumosul pământ nou, cu toată slava sa, era moștenirea veșnică a celor sfinți. Împărăția și stăpânirea, și măreția împărăției de sub întregul cer, a fost dată apoi sfinților Celui Prea Înalt, care urmau să o stăpânească pentru totdeauna, chiar pentru veșnicie și în veac.” — *Experiențe și viziuni*, p. 295 engl. (cap. *A doua moarte*).

„Reinstalarea completă a împărăției slavei Lui nu va avea loc până la a doua venire a lui Hristos în această lume. ‘Împărăția și stăpânirea, și măreția împărăției de sub întregul cer’ trebuie să fie dată ‘poporului sfinților Celui Preaînalt’ (Daniel 7:27). Ei vor moșteni împărăția pregătită pentru ei ‘de la întemeierea lumii’ (Matei 25:34). Și Hristos va lua pentru Sine marea Sa putere și va domni.” — *Cugetări de pe Muntele Fericităților*, p. 108 engl. (cap. 5, subcap. *Vie împărăția Ta*).

5. VIAȚA VEȘNICĂ

- a. Care este cea mai mare dintre toate promisiunile date prin legământul veșnic? Galateni 3:29; 1 Ioan 5:11; Apocalipsa 21:3, 4.

„Vine ziua când bătălia se va fi dat, victoria va fi fost câștigată. Voința lui Dumnezeu va fi făcută pe pământ așa cum se face și în cer. Națiunea celor salvați nu va cunoaște nicio altă lege decât legea cerului. Toți vor fi o familie fericită, unită, îmbrăcată cu hainele de laudă și recunoștință — haina neprihănirii lui Hristos.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 506 engl. (cap. 43: *O experiență mai înaltă*).

„[În cer] nu există nicio dezamăgire, nicio durere, niciun păcat, nimeni nu va spune, ‘Sunt bolnav.’ Acolo — acolo nu este niciun cortegiu funerar, nici bocet, nici moarte, nici despărțire, nici inimi frânate; și Isus este acolo, pacea este acolo... În prezența Sa este bucurie deplină, la dreapta Sa sunt desfătări veșnice!” — *My Life Today*, p. 349.

- b. La ce speranță nu trebuie să renunțăm niciodată? Tit 2:11-13; Evrei 10:35-37.

„Fii răbdător, soldat creștin! Încă puțină vreme, și Cel ce vine, va veni. Noaptea de așteptare obositoare, de veghere și de bocet este aproape trecută. Răsplata va fi în curând dată, zorii zilei veșnice vor răsări. Nu este timp de dormit acum — niciun timp de petrecut în recrete nefolositoare. Cel care îndrăznește să doarmă acum va pierde ocazii prețioase de a face binele... Fiecare suflet salvat va fi o stea în plus în coroana lui Isus, adorabilul nostru Răscumpărător.” — *Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă*, p. 275 engl. (cap. 27: *Răsplata slujirii, subcap. Așteptați cu răbdare răsplătirea*).

Vineri

10 februarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum putem avea încredere în Cuvântul lui Dumnezeu?
2. Cum putem avea aceeași relație de legământ cu Dumnezeu, pe care a avut-o Avraam?
3. Explicați cum putem avea încredere în preoția veșnică a lui Hristos.
4. Care este speranța binecuvântată a copiilor lui Avraam?
5. De ce este viața veșnică cu Dumnezeu binecuvântata nădejde a creștinului?

Dar Special pentru Departamentul de muzică

De-a lungul secolelor care au trecut lucrarea lui Dumnezeu a înaintat încet, dar sigur. Prin diferite mijloace, servi devotați ai lui Dumnezeu au dus lumina adevărului celor aflați în întuneric și în nevoi. Acum însă, când ne apropiem cu mare grabă de întâlnirea cu scumpul nostru Mântuitor, trebuie să depunem toate eforturile pentru a forma un grup unit, care să înainteze ca o armată bine disciplinată. Trebuie să colaborăm și să lucrăm cu toate forțele noastre, pentru a ne forma caractere după modelul desăvârșit, pentru ca apoi să strălucim în întunericul din jurul nostru.

Muzica poate fi un ajutor pentru noi în această direcție, iar cuvântul inspirat ne confirmă aceasta: „Cântecul este unul dintre mijloacele cele mai eficiente pentru a întipări în inimă adevărul spiritual. Adesea, prin cuvintele cântărilor sfinte, au fost deschise izvoarele pocăinței și ale credinței.” – *Evanghelizez*, pag. 500

„Cântatul este o parte a serviciului de închinare adus lui Dumnezeu, dar modalitatea deficitară și superficială în care este condus deseori nu aduce nicio mărturie favorabilă adevărului și nicio cinste lui Dumnezeu. În acest domeniu, trebuie să fie ordine și organizare, așa cum este necesar să fie în oricare altă parte a lucrării Domnului. Organizați un grup alcătuit din cântăreții cei mai buni, ale căror voci pot să conducă întreaga adunare, iar apoi toți să li se alăture în cântat. Acei care cântă să facă efortul de a cânta armonios, să dedice un timp pentru exercițiu, așa încât să-și poată folosi talentul acesta spre slava lui Dumnezeu.” – *Evanghelizez*, pag. 506

Este nevoie să lucrăm cu zel și cu tot devotamentul în această ramură a lucrării, întrucât aici se pregătesc caractere. Aici copiii și tinerii învață să lucreze în armonie, în interdependență, învață să se respecte unii pe alții și să fie utili celor din jur. Muzica face parte din adorarea lui Dumnezeu în curțile cerești și, prin cântările noastre de laudă, ar trebui să ne străduim să ne apropiem, atât cât ne este posibil, de armonia corurilor cerești.

În ultimele luni s-au făcut eforturi ca muzicienii să se întâlnească regulat pentru repetiții de orchestră, cor și alte grupuri muzicale, astfel încât la evenimentele din cadrul bisericii să nu mai fim nevoiți să apelăm la serviciile celor din alte confesiuni. Însă distanțele lungi dintre noi, și lipsurile de natură financiară îngreunează foarte mult progresul în această direcție. De aceea, apelăm la toți credincioșii să-și deschidă inimile în fața acestei nevoi și să contribuie cu generozitate la dezvoltarea acestei ramuri a lucrării lui Dumnezeu, când se vor strânge darurile în acest Sabat.

Vă mulțumim anticipat pentru dărnicia dumneavoastră și credem că Dumnezeu va binecuvânta din abundență darurile și pe dăruitori.

*Frații voștri din Departamentul de Muzică
al Uniunii Române
a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Mișcarea de Reformă*

Harul cel veșnic

„Căci prin har sunteți mântuiți prin credință; și aceasta nu din voi înșivă: este darul lui Dumnezeu” (Efeseni 2:8).

„Har înseamnă favoare arătată față de cineva care nu merită, față de cineva care este pierdut. Faptul că suntem păcătoși, în loc să ne excludă de la îndurarea și dragostea lui Dumnezeu, face ca exercitarea dragostei Sale pentru noi să fie o necesitate indiscutabilă pentru ca noi să putem fi salvați.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 347 engl. (cap. *Transformare prin credință și ascultare*).

Studiu recomandat: *Patriarhi și profeți*, p. 363-373 engl. (cap. 32: *Legea și legământele*); *Credința și faptele*, p. 15-28 engl. (cap. *Ellen White clarifică subiectele*).

Duminică

12 februarie

1. NOUL LEGĂMÂNT AL FĂGĂDUINȚEI

a. În ce mod a făcut Dumnezeu noul legământ cu Avraam – și ce a făcut Dumnezeu mai târziu pentru a confirma acest legământ și de ce? Galateni 3:14-18; Evrei 6:13-18.

b. Ce a făcut Avraam pentru a merita binecuvântările acestui legământ – și ce ne învață aceasta despre atitudinea lui Dumnezeu față de păcătoși? Geneza 12:1-3; 1 Corinteni 1:26-31; Romani 3:10-12.

„Harul este un atribut al lui Dumnezeu exercitat față de ființele umane nevrednice. Noi nu l-am căutat, însă el a fost trimis să ne caute. Dumnezeu Se bucură să reverse harul Său asupra noastră, nu pentru că noi suntem vrednici, ci pentru că suntem atât de cu totul nevrednici...”

Slava [lui Dumnezeu] constă în a-l ierta și pe cel mai păcătos. — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 161 engl. (cap. 10: *Ajutându-i pe cei ispitiți*).

„Cu cât mai nevrednic este primitorul, cu atât mai glorioasă e îndurarea lui Dumnezeu.” — *Buletinul Conferinței Generale*, 28 ianuarie 1893.

2. VECHIUL LEGĂMÂNT AL FAPTELOR

- a. De ce a făcut Dumnezeu un alt legământ prin Moise, 430 de ani mai târziu, și de ce nu poate acesta să anuleze noul legământ al făgăduinței? Deuteronomul 4:12, 13; Exodul 19:5-7; Galateni 3:17; 1 Petru 1:18-20.

„În robia lor, poporul [Israel] pierduse într-o mare măsură cunoștința de Dumnezeu și principiile legământului Avraamic... Dumnezeu a căutat să le reveleze puterea și îndurarea Sa, pentru ca ei să poată fi conduși să Îl iubească și să se încreadă în El... ca să poată realiza neajutorarea lor absolută, nevoia lor de ajutor divin; și apoi El a înfăptuit pentru ei eliberarea...

Trăind în mijlocul idolatriei și corupției, ei nu aveau o concepție dreaptă despre sfințenia lui Dumnezeu, despre caracterul fără seamăn de păcătos al inimilor lor, de incapacitatea lor completă, în ei înșiși, de a oferi ascultare de legea lui Dumnezeu, și de nevoia lor de un Salvator. Toate aceste lucruri ei trebuiau să fie învățați.” — *Patriarhi și profeți*, p. 371-372 engl. (cap. 32: *Legea și legămintele*).

„‘Vechiul’ legământ a fost făcut între Dumnezeu și Israel la Sinai și a fost ratificat atunci prin sângele unei jertfe. Legământul Avraamic a fost ratificat prin sângele lui Hristos, și este numit ‘al doilea’ sau ‘noul’ legământ pentru că sângele prin care a fost sigilat a fost vărsat după sângele primului legământ.” — *Patriarhi și profeți*, p. 371 engl. (cap. 32: *Legea și legămintele*).

- b. Care a fost reacția poporului la cerințele lui Dumnezeu sub vechiul legământ? Exodul 19:8. Cum putem cădea noi în același pericol?

„Poporul nu înțelegea caracterul păcătos al inimilor lor, și că fără Hristos era imposibil ca ei să țină legea lui Dumnezeu.” — *Ibid.*, p. 371 engl. (cap. 32: *Legea și legămintele*).

„Cei care nu simt nicio nevoie de sângele lui Hristos, care simt că fără harul divin ei pot să își asigure aprobarea lui Dumnezeu prin propriile lor fapte, fac aceeași greșeală pe care a făcut-o Cain. Dacă nu acceptă sângele curățitor, ei sunt sub condamnare.” — *Patriarhi și profeți*, p. 73 engl. (cap. 5: *Cain și Abel încercați*).

„Neprihănirea proprie este pericolul acestui veac; ea separă sufletul de Hristos. Acei care se încred în propria lor neprihănire nu pot înțelege cum salvarea vine prin Hristos. Ei numesc păcatul neprihănire, și neprihănirea păcat. Ei nu au o apreciere a naturii rele a fărădelegii, nici o înțelegere despre teroarea legii; pentru că ei nu respectă standardul moral al lui Dumnezeu.” — *Credința și faptele*, p. 96 engl. (cap. 13: *Credința și faptele*).

3. DE LA VECHI LA NOU

- a. Care a fost scopul legii morale în vechiul legământ și care este scopul ei chiar și în zilele noastre? Romani 7:7, 9-13, 20; 3:19-20

„Legea a fost dată pentru a-i convinge de păcat și a descoperi nevoia lor după un Mântuitor.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 308 engl. (cap. 31: *Predica de pe munte*).

- b. În noul legământ, ce schimbare face Dumnezeu în atitudinea noastră față de legea Sa și ce transformare se va vedea în viața noastră? Evrei 8:10; Psalmii 40:8; Ezechiel 36:26, 27; Coloseni 3:9, 10.

„Aceași lege care a fost gravată pe table de piatră este scrisă de Duhul Sfânt pe tablele inimii. În loc de a ne preocupa să ne clădim o neprihănire proprie, noi acceptăm neprihănirea lui Hristos. Sângele Său ispășește păcatele noastre. Ascultarea Sa este acceptată în dreptul nostru. Atunci inima reînnoită de Duhul Sfânt va aduce ‘roadele Duhului.’ Prin harul lui Hristos, vom trăi în ascultare de legea lui Dumnezeu scrisă în inimile noastre.” — *Patriarhi și profeți*, p. 372 engl. (cap. 32: *Legea și legămintele*).

„Această schimbare în inimile omenești, transformarea caracterelor omenești, este un miracol care revelează un Mântuitor care trăiește veșnic, lucrând pentru a salva suflete.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 407 engl. (cap. 44: *Adevăratul semn*).

- c. Cum îmbină experiența noului legământ în mod perfect spiritul și intenția legii și ce s-a spus despre Avraam în această privință? Matei 5:20-22, 27, 28, 31-48; Romani 13:8-10; Geneza 26:5.

„Ascultarea nu este doar conformare exterioară, ci serviciu din iubire. Legea lui Dumnezeu este o exprimare tocmai a naturii Lui; ea este întruchiparea marelui principiu al iubirii și, ca urmare, este temelie guvernării Sale în cer și pe pământ. Dacă inimile noastre sunt înnoite după asemănarea cu Dumnezeu, dacă dragostea divină este plantată în suflet, nu va fi îndeplinită în viață legea lui Dumnezeu? Când principiul iubirii este implantat în suflet, când omul este reînnoit după chipul Celui care l-a creat, promisiunea noului legământ este îndeplinită: ‘Voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mințile lor’ (Evrei 10:16). Și dacă legea este scrisă în inimă, nu va modela ea viața?” — *Calea către Hristos*, p. 60 engl. (cap. 7: *Testul uceniciei*).

4. PRIN HAR, PRIN CREDINȚĂ

- a. Ce dar fără plată a dat Dumnezeu lui Avraam pentru că acesta a ales să creadă? Romani 4:22; Galateni 3:6.

„Gândul că neprihănirea lui Hristos ne este atribuită, nu datorită vreunui merit din partea noastră, ci ca un dar fără plată de la Dumnezeu, este un gând prețios. Vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului nu este doritor ca acest dar să fie prezentat în mod clar; pentru că el știe că dacă oamenii îl primesc în amploarea sa, puterea sa va fi frântă.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 161 engl. (cap. 5, subcap. *Neprihănirea prin credință*).

„Harul lui Hristos trebuie să îndreptățească fără plată pe păcătos, fără vreun merit sau vreo pretenție din partea acestuia. Îndreptățirea este o iertare deplină, completă, de păcat. În momentul în care un păcătos îl acceptă pe Hristos prin credință, în acel moment el este iertat. Neprihănirea lui Hristos îi este atribuită și el nu trebuie să se mai îndoiască de harul iertător al lui Dumnezeu.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 107 engl. (cap. *Răscumpărarea și iertarea*).

- b. Ce a făcut Avraam pentru a fi declarat neprihănit și doar cum sunt salvați astăzi, în același mod, credincioșii? Romani 4:1-5; Efeseni 2:8, 9.

„Acceptarea noastră de către Dumnezeu este sigură doar prin iubitul Său Fiu, și faptele bune nu sunt nimic altceva decât rezultatul lucrării iubirii Sale iertătoare. Ele nu sunt credite pentru noi, și nouă nu ni se acordă nimic pentru faptele noastre bune, prin care să putem pretinde o parte din mântuirea sufletelor noastre. Mântuirea este darul fără plată al lui Dumnezeu pentru credincios, dat lui doar de dragul lui Hristos.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament*, vol. 5, p. 1122 engl. (cap. referitor la Luca 17).

- c. Deși credința însăși este un dar (vezi Romani 12:3 u.p.), ce trebuie să facem cu ea? Ioan 3:16; Luca 7:1-9; Romani 10:17.

„Credința care ne face capabili să primim darurile lui Dumnezeu este un dar în ea însăși, și o anumită măsură din aceasta este oferită fiecărei ființe umane. Ea crește pe măsură ce este exercitată spre însușirea cuvântului lui Dumnezeu. Pentru a ne întări credința, trebuie să o aducem frecvent în contact cu cuvântul.” — *Educația*, p. 253, 254 engl. (cap. 30: *Credința și rugăciunea*).

„Oamenii, bărbați și femei, nu vor fi salvați dacă nu exercită ei înșiși credință și dacă nu construiesc pe adevărata temelie, dacă nu îi permit lui Dumnezeu să îi re-creeze prin Spiritul Său sfânt.” — *The Signs of the Times*, 14 februarie 1900.

5. FAVOARE NEMERITATĂ

- a. Ce favoare nemeritată, promisă sub noul legământ, a arătat Dumnezeu pentru a salva omenirea? Geneza 12:3; 1 Ioan 4:14; Efeseni 2:4-8; Romani 5:15-18.

„Deși prin neascultarea noastră noi am meritat neplăcerea și condamnarea lui Dumnezeu, totuși El nu ne-a părăsit.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 10.

„Cei care intră în cer nu vor încrusta pereții lui cu propria lor neprihănire, iar porțile sale nu se vor deschide pentru cei cu daruri bogate în argint sau aur, ci spre multele locuințe ale casei Tatălui se va oferi intrare prin meritele crucii lui Hristos.” — *Idem*, p. 179 engl. (cap. *De așa mare preț — totuși fără plată*).

- b. Cum are acces un păcătos la darul fără plată al mântuirii prin Isus Hristos? Ioan 1:12; Romani 5:17; Evrei 11:8.

„Toți cei care cred că Hristos este jertfa ispășitoare pot veni și pot primi iertare pentru păcatele lor; pentru că prin meritul lui Hristos, comunicarea a fost deschisă între Dumnezeu și om. Dumnezeu mă poate accepta ca și copil al Său, și eu pot să Îl pretind drept al meu, și mă pot bucura în El ca Tatăl meu iubitor. Trebuie să ne centram speranțele noastre de mântuire doar în Hristos, pentru că El este înlocuitorul și garantul nostru.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 363 engl. (cap. 56, subcap. *Însușindu-ne neprihănirea lui Hristos*).

- c. Care două lucruri le-a nimicit Dumnezeu prin harul Său minuat? Romani 8:2; 1 Ioan 3:5, 8; 2 Timotei 1:10.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Explicați semnificația cuvântului “promisiune/făgăduință” în contextul faptului că Dumnezeu nu poate să mintă.
2. De ce a fost dat vechiul legământ și de ce a fost el lipsit de credință?
3. Cum reușește Dumnezeu să scrie legea Sa de iubire în inimile și mințile noastre?
4. De ce nu putem pretinde mântuire pe baza faptelor noastre bune?
5. De ce niciodată nu vom fi în stare să ne lăudăm cu credința noastră?

O credință care lucrează

„Nu a fost Avraam, tatăl nostru, îndreptățit prin fapte, când l-a adus ca jertfă pe Isaac, fiul său, pe altar?” (Iacov 2:21).

„Sunt mulți care nu înțeleg relația dintre credință și fapte. Ei spun, ‘Crede numai în Hristos și ești în siguranță. Nu ai nimic de-a face cu ținerea legii.’ Însă adevărata credință se va manifesta în ascultare.” — *Patriarhi și profeți*, p. 153, 154 engl. (cap. 13, *Încercarea credinței*).

Studiu recomandat: *Credința și faptele*, p. 47-56 și 111-116 engl. (cap. 5, 6 și 17).

Duminică

19 februarie

1. O CREDINȚĂ CARE LUCREAZĂ

- a. De unde știm că Avraam a crezut în cuvântul lui Dumnezeu? Geneza 22:1-5; Iacov 2:21-24.

„Avraam l-a crezut pe Dumnezeu. De unde știm că el a crezut? Faptele sale mărturisesc despre caracterul credinței sale și credința sa i-a fost socotită ca neprihănire.” — *Asemenea lui Hristos*, p. 79 engl. (cap. *Credința fără fapte este moartă*).

- b. Care este relația dintre credință și fapte? Iacov 2:17, 18; Matei 7:16-20. Ce fel de roade aduce un creștin?

„Faptele bune nu pot cumpăra niciodată mântuirea, însă ele sunt o dovadă despre credința care lucrează prin dragoste și curăță sufletul.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 314 engl. (cap. 31, *Predica de pe munte*).

„La fel cum un pom bun aduce roade bune, tot astfel pomul care este plantat cu adevărat în grădina Domnului va produce roade bune spre viață veșnică. Păcatele care ispitesc mereu sunt biruite; gândurile rele nu sunt permise în minte; obiceiurile rele sunt curățite din templul sufletului... O întregă transformare a avut loc.” *Comentarii Biblice ale Noului Testament*, vol. 6, p. 1080 engl. (cap. referitor la Romani 12).

2. FAPTELE LUI DUMNEZEU

- a. **Cum și-a arătat Avraam credința în Dumnezeu? Pe măsură ce și-a transpus în fapte credința, ce a revelat Avraam cu privire la credința sa? Iacov 2:22; Geneza 22:12.**

„Credința lucrează prin dragoste și curăță sufletul. Credința înmugurește, înflorește și aduce o recoltă de roade prețioase. Unde există credință, apar fapte bune.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 398 engl. (cap. 62: *Îndreptățit prin credință*).

- b. **De unde vin faptele bune? Compară Ieremia 17:9; Romani 3:12 cu Efeseni 2:10; Tit 2:13, 14.**

„Credința autentică va fi manifestată în fapte bune; pentru că faptele bune sunt roadele credinței. Pe când Dumnezeu lucrează în inimă și omul își predă voința lui Dumnezeu și cooperează cu Dumnezeu, el transpune în viața exterioară ceea ce Dumnezeu lucrează în interior prin Duhul Sfânt și există o armonie între scopurile inimii și practica vieții. Trebuie renunțat la fiecare păcat ca fiind acel lucru vrednic de urât, care l-a crucificat pe Domnul vieții și al gloriei, și credinciosul trebuie să aibă o experiență progresivă prin îndeplinirea continuă a faptelor lui Hristos. Prin supunere continuă a voinței, prin ascultare continuă, se menține binecuvântarea îndreptățirii.” — *Ibid.*, p. 397.

„Dacă suntem credincioși în îndeplinirea părții noastre, cooperând cu El, Dumnezeu va lucra prin noi buna plăcere a voii Sale. Însă Dumnezeu nu poate să lucreze prin noi dacă noi nu facem niciun efort. Dacă vom câștiga viața veșnică, trebuie să lucrăm, să lucrăm în mod serios... Trebuie să urmăm exemplul pe care ni l-a lăsat Hristos, supunând Lui totul. Voința noastră trebuie să fie în armonie cu voința Sa.” — *The Review and Herald*, 11 iunie 1901.

- c. **Înainte ca creștinul să poată face faptele bune ale lui Dumnezeu, ce trebuie mai întâi să aibă loc? Efeseni 2:1-5; Galateni 2:20; Ieremia 29:13.**

„Singura cale prin care ne putem asigura ajutorul lui Dumnezeu este să ne punem complet în mâinile Sale, să avem încredere în El să lucreze pentru noi. Când ne prindem de El prin credință, El înfăptuiește lucrarea. Credinciosul poate doar să se încreadă. Când Dumnezeu lucrează, noi putem lucra, încrezându-ne în El și îndeplinind voia Sa.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament*, vol. 6, p. 1080 engl. (cap. referitor la Romani 12).

3. O CREDINȚĂ MOARTĂ

a. Ce diferență există între o credință vie și o credință moartă? Iacov 2:19, 20; Marcu 7:6, 7.

„Adevărata credință, care se bazează în totul pe Hristos, va fi manifestată în ascultare de toate cerințele lui Dumnezeu... În toate secolele au fost unii care au pretins un drept la favoarea lui Dumnezeu, chiar în timp ce treceau cu vederea unele din poruncile Sale. Însă Scriptura declară că prin fapte ‘credința este făcută desăvârșită’; și că, fără faptele de ascultare, credința ‘este moartă’ (Iacov 2:22, 17).” — *Credința prin care trăiesc*, p. 91 engl. (cap. *Cum este făcută desăvârșită credința*).

„Mulți se mulțumesc cu o slujire de pe buze, și puțini tânjesc în mod sincer, serios, din inimă, după Dumnezeu.” — *Mărturii*, vol. 4, p. 534 engl. (cap. 50, *Servii lui Dumnezeu*).

b. Poate o persoană, care are o credință moartă, să producă fapte bune? Matei 23:27, 28; 7:21-23.

„Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui. De ce? Pentru că Hristos este o prezență permanentă în inimă. Adevărul sfințitor este o vistierie de înțelepciune pentru toți cei care practică adevărul. Ca un izvor viu el izvorăște spre viață veșnică. Cel care nu Îl are pe Hristos locuind în inima sa, se va complace în conversații ieftine, afirmații exagerate, care produc încurcături. Limba care rostește lucruri stricate, obișnuite, expresii murdare, are nevoie să fie atinsă cu cărbunii de ienupăr aprinși. (n.tr. se face referire la proprietățile curățitoare ale ienupărului)” — *Minte, caracter și personalitate*, vol. 2, p. 577 engl. (cap. 62, *Comunicarea*).

„Niciun om nu poate să aibă spiritul și gândul lui Hristos fără să devină mai bun prin aceasta în toate relațiile și datoriile vieții. Murmurarea, exprimarea de plângeri și mânia violentă nu sunt roadele principiilor bune.” — *Mărturii*, vol. 4, p. 347 engl. (cap. 30, *Predicatorii care se întrețin singuri*).

c. Ce va lipsi întotdeauna în faptele celui care are o credință moartă? 1 Ioan 4:20, 21; Ioan 8:37-41.

„Ascultarea de cuvânt produce fapte de calitate cerută - ‘dragoste neprefăcută de frați’ (1 Petru 1:22). Această dragoste este de origine cerească și conduce la motive înalte și acțiuni neegoiste.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 520 engl. (cap. 50, *Un sub-păstor credincios*).

4. ROADELE SAU RĂDĂCINA?

a. Ce se întâmplă când faptele bune de ascultare devin rădăcina experienței creștine, în loc să fie rodul ei? Matei 23:5.

„Fariseii căutau să se distingă prin ceremonialismul lor superficial și ostentația lor în închinare și în faptele de milostenie. Ei își dovedeau zelul lor pentru religie făcând din aceasta tema lor de discuție. Disputele dintre sectele opuse erau gălăgioase și lungi, și nu era ceva neobișnuit să auzi pe străzi vocea controversei furioase a celor ce erau doctori, instruiți, în ale legii.

În contrast evident cu toate acestea era viața lui Isus. În acea viață nu s-a observat niciodată vreo dispută gălăgioasă, nici închinare ostentativă, nici vreo faptă pentru a câștiga aplauze. Hristos era ascuns în Dumnezeu, și Dumnezeu era revelat în caracterul Fiului Său.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 32 engl. (cap. 2, *Zile de slujire*).

b. Ce ar trebui să fie întotdeauna la rădăcina experienței creștine? Galateni 6:14.

„Îngerii îi atribuie onoare și slavă lui Hristos, pentru că nici măcar ei nu sunt în siguranță, decât dacă privesc la suferințele Fiului lui Dumnezeu... Fără cruce ei nu ar fi mai siguri în fața răului decât au fost îngerii înainte de căderea lui Satan... Toți cei care doresc siguranță pe pământ sau cer, trebuie să privească la Mielul lui Dumnezeu...

Dacă oamenii ar contempla dragostea lui Hristos, arătată la cruce, credința lor ar fi întărită să își însușească meritele sângelui Său vărsat, și ei ar fi curățați și salvați din păcat.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament*, vol. 5, p. 1132, 1133 engl. (cap. referitor la Ioan 2.)

c. Cum își va privi adevăratul creștin faptele sale în lumina faptelor lui Hristos? Filipeni 3:4-9; Isaia 6:5.

„Cu cât mai mult văd [urmașii lui Dumnezeu] din caracterul lui Hristos, cu atât mai umili devin ei, și cu atât mai mică este aprecierea lor despre ei înșiși... Eul este pierdut din vedere în conștiința propriei lor nevrednicii și a minunatei slăvi a lui Dumnezeu.” — *That I May Know Him*, p. 122.

5. CREȘTINI RODNICI

- a. De ce dorește Dumnezeu să umple inima creștinului cu fapte bune aduse dintr-o inimă schimbată? Matei 5:14-16; 1 Petru 2:9

„Este planul [lui Dumnezeu] ca toți cei care sunt părtași ai mării mântuirii să fie misionari pentru El. Pietatea creștinului constituie standardul prin care oamenii din lume judecă evanghelia. Încercările purtate cu răbdare, binecuvântările primite cu recunoștință, blândețea, amabilitatea, mila și dragostea manifestate în mod curent, sunt lumini care strălucesc în caracter înaintea lumii, revelând contrastul cu întunericul care iese din egoismul inimii firești.” — *Patriarhi și profeți*, p. 134 engl, (cap. 12: *Avraam în Canaan*).

„Când harul lui Hristos este exprimat în cuvintele și faptele credincioșilor, lumina va străluci spre toți cei ce sunt în întuneric; pentru că, în timp ce buzele vorbesc spre lauda lui Dumnezeu, mâna se va întinde în folosul celor care pier, pentru a-i ajuta.” — *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 276 engl. (cap. *Noi suntem lumina lumii*).

- b. De-a lungul istoriei, ce cunoaște Hristos întotdeauna despre biserica Sa? Apocalipsa 2:2, 9, 13, 19; 3:1, 8, 15. De ce este Isus atât de interesat de faptele urmașilor Săi? Iacov 2:21, 22, 24; Apocalipsa 22:12

„Ochii lumii sunt asupra noastră și suntem observați de mulți despre care nu avem cunoștință. Există unii care știu ceva despre doctrinele în care credem, și ei iau notă de efectul pe care îl are credința noastră asupra caracterelor noastre.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 386 engl. (cap. 49, *Un nume și un popor distinct*).

„Lumea de astăzi are o nevoie răsunătoare după o descoperire a lui Isus Hristos în persoana sfinților Săi.” — *In Heavenly Places*, p. 313.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce credința adevărată lucrează întotdeauna?
2. Cum putem să ne asigurăm că faptele noastre sunt întotdeauna de la Dumnezeu?
3. De ce o inimă convertită nu poate să producă niciodată fapte egoiste?
4. Explicați diferența dintre rădăcina și rodul experienței noastre.
5. Ce așteaptă Dumnezeu și lumea să vadă în biserica creștină?

Darul Sabatului Întâi pentru o capelă în Bengaluru, India

Bengaluru (cunoscut mai demult ca Bangalore) este orașul capitală al statului Karnataka din India. Este a cincea metropolă ca mărime, având o populație de peste 11 milioane de locuitori (2016). Bengaluru este considerat "Silicon Valley al Indiei", datorită rolului său ca lider național în exportul de tehnologie informatică.

Lucrarea bisericii noastre a fost întemeiată acolo când, la începutul anului 2009, un frate, împreună cu un grup de suflete interesate de solia noastră, și-au exprimat dorința de a se alătura Mișcării noastre. După ce au fost conduși în studiul adevărului prezent, au fost acceptați în staulul lui Hristos. Pentru următorii câțiva ani grupul s-a închinat într-un loc mic, închiriat. În 2014, datorită creșterii numărului de participanți dincolo de capacitatea sălii închiriate, ei s-au mutat într-un alt loc închiriat, care oferea spațiu suficient tuturor. Însă, prin faptul că sala de adunare era la etajul doi al clădirii, aceasta era accesibilă doar pe scări. Era nevoie să urce și să coboare scările pentru fiecare întâlnire, acest lucru fiind dificil pentru credincioșii vârstnici. Frații doreau, de asemenea, să aibă un loc de închinare permanent. S-au făcut planuri pentru a procura o bucată de teren. Găsirea unui teren de vânzare s-a dovedit destul de dificilă, întrucât terenul este foarte scump într-un oraș precum Bengaluru. Oamenii se aglomerează în oraș pentru a găsi locuri de muncă și pentru a face afaceri, fapt ce crează creșteri alarmante pe piața imobiliară. Cu toate acestea, prin ajutorul Domnului, frații au reușit să găsească și să achiziționeze o bucată de teren adecvată.

Acum frații privesc nerăbdători spre ridicarea unui monument pentru Domnul în acest "Silicon City", un loc din care evanghelia să poată fi proclamată cu putere la cei pierduți. Ne rugăm ca Dumnezeu să deschidă ferestrele cerului și să reverse binecuvântări asupra acestui proiect.

Între timp am vrea să apelăm la voi, frații noștri din întreaga lume, ca să ne ajutați să realizăm acest proiect. Rugăciunea noastră este ca Dumnezeu să vă deschidă inimile să oferiți cu generozitate în acest Sabat. Am vrea să știți că orice sprijin pe care ni-l puteți oferi va fi un mijloc de mare bucurie pentru credincioșii din Bengaluru. Vă rugăm, de asemenea, să vă rugați pentru acest proiect, așa încât el să poată fi materializat.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze din abundență în sprijinul vostru generos pentru proiectul din acest Sabat.

Frații și surorile voastre din Bengaluru

Darul Sabatului Întâi pentru o capelă în Bengaluru, India

Mântuitorul lui Avraam

„Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie să vadă ziua Mea: a văzut-o și s-a bucurat” (Ioan 8:56).

„Prin prefigurări și promisiuni, Dumnezeu ‘i-a predicat evanghelia lui Avraam’ (Galateni 3:8 engl. KJV). Și credința patriarhului era fixată asupra Răscumpărătorului care urma să vină.” — *Patriarhi și profeți*, p. 154 engl. (cap. 13, *Încercarea credinței*).

Studiu recomandat: *Hristos, Lumina lumii*, p. 752-760, 785-787 engl. (cap. 78: *Calvarul și cap. 81: A înviat Domnul*).

Duminică

26 februarie

1. UN PREÎNCHIPUITOR AL LUI HRISTOS

a. Pe cine preînchipuia Isaac? Geneza 22:7-9; Evrei 11:17-19.

„Isaac Îl preînchipuia pe Fiul lui Dumnezeu, care a fost dat ca jertfă pentru păcatele lumii. Dumnezeu dorea să impresioneze mintea lui Avraam cu evanghelia mântuirii omului. Pentru a face aceasta, și pentru a face adevărul o realitate pentru el, precum și pentru a-i testa credința, El i-a cerut să îl înjunghie pe iubitul său Isaac. Toată durerea și agonia pe care Avraam a îndurat-o prin acea încercare întunecată și îngrozitoare erau cu scopul de a imprima în mod profund în înțelegerea lui planul de răscumpărare a omului căzut. El a fost făcut să înțeleagă în propria sa experiență cât de inexprimabilă era tăgăduirea de sine a infinitului Dumnezeu prin darea propriului Său Fiu să moară pentru salvarea omului din ruina totală.” — *Mărturii*, vol. 3, p. 369 engl. (cap. 32: *Un apel către cei tineri*).

b. Cum i-a revelat Dumnezeu lui Avraam ziua lui Hristos? Geneza 22:13; Ioan 1:29; Isaia 53:7.

„Lui Avraam... i-a fost arătat că dându-L pe singurul Său Fiu pentru a-i salva pe păcătoși din ruina veșnică, Dumnezeu făcea un sacrificiu mai mare și mai minunat decât ar fi putut vreodată omul să facă.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 469 engl. (cap. 51: *Lumina lumii*).

2. SACRIFICIUL SUPREM

- a. **Descrieți cum a încercat Dumnezeu să îi reveleze lui Avraam profunzimea marelui sacrificiu pe care Îl făcea El, dându-L pe singurul Său Fiu. Geneza 22:11, 12, 16; 1 Ioan 4:9, 10.**

„Tatăl nostru cerese L-a predat pe iubitul Său Fiu agoniilor răstignirii. Legiuni de îngeri erau martore la umilirea și chinul sufletesc al Fiului lui Dumnezeu, însă nu li s-a permis să intervină, ca în cazul lui Isaac. Nicio voce nu s-a auzit, care să împiedice jertfa. Iubitul Fiu al lui Dumnezeu, Răscumpărătorul lumii, a fost insultat, luat în derâdere și torturat, până când Și-a plecat capul în moarte. Ce dovadă mai puternică poate să ne dea Cel Infinit despre dragostea și mila Sa divină?” — *That I May Know Him*, p. 20.

„Agonia pe care a suferit-o [Avraam] în timpul zilelor întunecate ale acelei încercări îngrozitoare a fost îngăduită pentru ca el să poată înțelege, din propria sa experiență, ceva din măreția sacrificiului făcut de Dumnezeu în infinit pentru răscumpărarea omului.” — *Patriarhi și profeți*, p. 154 engl. (cap. 13: *Încercarea credinței*).

- b. **Explicați cum a știut Isus, la fel cum a știut și Isaac, faptul că Tatăl Său era Cel care Îl oferea ca jertfă pentru întreaga lume. Geneza 22:10; Matei 26:38, 39; Filipeni 2:8.**

„Isus și-a părăsit căminul din cer și a venit în această lume întunecată pentru a ajunge în chiar adâncimile mizeriei umane, pentru a-i salva pe cei care sunt gata să piară.” — *The Bible Echo*, 1 ianuarie 1893.

- c. **Care a fost cea mai mare durere pe care a suferit-o Isus în timpul sacrificiului Său suprem? Psalmii 69:18-21; Isaia 53:4, 10, 12.**

„Agonia separării de favoarea Tatălui Său a fost cea care a făcut suferințele lui Hristos atât de acute... Chinul său teribil, cauzat de gândul că în acest ceas de nevoie Dumnezeu Îl părăsise, ilustrează agonia pe care o va simți păcătosul atunci când, prea târziu, realizează că Duhul lui Dumnezeu este retras de la el.” — *Minte, caracter și personalitate*, vol. 2, p. 464, 465 engl. (cap. 49: *Întristarea*).

Darul Sabatului întâi pentru o capeală în Bengaluru, India

3. PĂRĂSIT DIN CAUZA PĂCATULUI

- a. De ce Hristos a fost părăsit și Isaac nu? Geneza 22:12; Matei 27:42, 43, 46; Ioan 3:17; 12:27; 2 Corinteni 5:21.

„Îngerii cerului simpatizau cu iubitul lor Comandant. Ei s-ar fi desprins cu bucurie din rândurile lor și ar fi mers să Îl ajute. Însă acesta nu era planul lui Dumnezeu.” — *The Upward Look*, p. 223.

„În mod voluntar, Înlouitorul nostru divin și-a expus sufletul sa-biei justiției, pentru ca noi să nu pierim, ci să avem viața veșnică.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 322 engl. (cap. 48: *Standardul divin*).

- b. Ce este semnificativ cu privire la faptul că slujitorii lui Avraam au rămas în urmă, și doar tatăl și fiul au mers împreună la altar? Geneza 22:3-5, 8; Ioan 16:32.

„Cu uimire, îngerii au fost martori la agonia disperată a Salvatorului. Oștile cerului își acopereau fețele din fața priveliștii îngrozitoare. Natura neînsuflețită își exprima simpatia cu Autorul ei insultat și muribund. Soarele refuza să privească la scena oribilă. Razele sale ample, strălucitoare iluminau pământul în miezul zilei, când deodată părea că a fost șters. Întunericul complet, ca un giulgiu al morții, a învăluit crucea...

În acel întuneric gros era ascunsă prezența lui Dumnezeu... Tatăl era cu Fiul Său. Totuși, prezența Sa nu era revelată. Dacă slava Sa ar fi răzbătut din nor, fiecare ființă umană care ar fi privit-o ar fi fost dis-trusă. Și în acea oră îngrozitoare, Hristos nu urma să fie mângâiat de prezența Tatălui.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 753, 754 engl. (cap. 78: *Calvarul*).

- c. De unde știm că Isus a fost părăsit, dar nu pierdut? Isaia 54:7, 8; Fapte 2:22-24, 27; 1 Corinteni 15:55-57.

„Isus a fost pus în mormânt. El a mers în întunericul mormântului și a gustat moartea pentru fiecare om. Însă El nu a rămas mult timp sub puterea vrăjmașului. Un înger puternic a venit din cer și a dat la o parte piatra de pe mormânt... Hristos a ieșit din mormânt un biruitor triumfător și a condus afară din mormintele lor o mulțime de cap-tivi.” — *The Signs of the Times*, 25 noiembrie 1889.

4. UN MÂNTUITOR ÎNVIAT

- a. **Descrieți cum a crezut Avraam în puterea învierii. Geneza 22:5; Evrei 11:19.**

„Acest fiu [Isaac] fusese dat în mod neașteptat; și nu avea oare, Cel care dăduse acest dar prețios, un drept de a retrage ceea ce era al Său? Atunci credința a repetat promisiunea ‘În Isaac se va numi sămânța ta’ — o sămânța la fel de numeroasă ca grăunțele de nisip de pe țărm (Geneza 21:12). Isaac era copilul unui miracol, și nu era în stare puterea care i-a dat viața să i-o dea din nou? Privind dincolo de cele ce se vedeau, Avraam s-a prins de cuvântul divin, ‘socotind că Dumnezeu era în stare să îl învie, chiar din morți’ (Evrei 11:19).” — *Patriași și profeti*, p. 151 engl. (cap. 13: *Încercarea credinței*).

- b. **Explicați ce înseamnă pentru omenire moartea și învierea lui Hristos. Evrei 2:14, 15; 2 Timotei 1:10; Romani 6:5.**

„Satan nu poate să țină pe cineva în strânsoarea sa atunci când Fiul lui Dumnezeu îi poruncește să trăiască. El nu poate ține în moarte spirituală un suflet care în credință primește cuvântul plin de putere al lui Hristos. Dumnezeu le spune tuturor celor care sunt morți în păcat ‘Trezește-te, tu care dormi, și scoală-te din morți’ (Efeseni 5:14). Acel cuvânt este viață veșnică.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 320 engl. (cap. 32: *Sutașul*).

- c. **Cât de importantă este pentru credincios victoria lui Hristos asupra morții? 1 Corinteni 15:12-19; 1 Petru 1:3; Ioan 11:25, 26.**

„Captivii scoși din mormintele lor la timpul învierii lui Isus au fost trofee Sale ca Prinț victorios. Astfel a atestat El victoria Sa asupra morții și a mormântului; astfel a oferit el o garanție și o arvună a învierii tuturor dreptilor morți.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament*, vol. 5, p. 1109 engl. (cap. referitor la Matei 27).

„El singur... care este capabil... să îi învie pe sfinții Săi din mormânt și să îi îmbrace cu nemurire, dându-le victorie veșnică asupra morții și a mormântului, este acum în stare să țină sufletele tuturor celor care le-au încredințat Lui până în acea zi și să îi elibereze din toate nedumeririle lor.” — *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 273.

5. BUCURIA SALVĂRII

- a. Cum s-a simțit Avraam când Dumnezeu I l-a revelat pe Hristos ca Salvator din păcat și moarte? Ioan 8:56; De ce ar trebui să fie creștinii cei mai bucuroși oameni din lume? Filipeni 4:4; Fapte 2:25-27; 1 Tesaloniceni 5:16.

„Când se afla în cele mai descurajatoare circumstanțe, care ar fi avut o influență deprimantă asupra creștinilor cu inima împărțită, [Pavel] avea o inimă fermă, plină de curaj și speranță și bucurie, exclamând: ‘Bucurați-vă totdeauna în Domnul, și iarăși zic, Bucurați-vă’ (Filipeni 4:4). Aceeași speranță și voieșie se văd atunci când el se află pe puntea corăbiei, furtuna lovește în jurul lui, corabia se sfarmă în bucăți. El dă porunci comandantului corăbiei și păstrează viețile tuturor celor de la bord. Deși un prizonier, el este cu adevărat stăpânul corăbiei, cel mai liber și mai fericit om de la bord.” — *My Life Today*, p. 334.

- b. De ce cântecul și lauda Domnului sunt o parte esențială a credinței noastre? Psalmii 98:1-6; 95:1-8; Apocalipsa 15:2-4.

„Pe când poporul [Israel] călătorea prin pustie, multe lecții prețioase erau fixate în mințile lor prin intermediul cântării...”

Astfel gândurile lor erau înălțate de la încercări și dificultăți pe cale, spiritul neliniștit, turbulent, era alinat și calmat, principiile adevărului erau implantate în memorie, și credința era întărită.” — *Educația*, p. 39 engl. (cap. *Educația poporului Israel*).

„Dacă am fi mai mult angajați în a-L lauda pe Dumnezeu acum, speranța, curajul și credința ar crește constant.” — *Profeți și regi*, p. 202 engl. (cap. 15: *Iosafat*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. În ce moduri Îl preînchipuie Isaac pe Hristos?
2. Cum revelează experiența lui Avraam profunzimea sacrificiului lui Dumnezeu?
3. Explicați de ce a trebuit să experimenteze Hristos sentimentul că este părăsit.
4. Ce înseamnă pentru creștin învierea?
5. Care este cel mai bun remediu pentru depresie?

Răbdarea lui Avraam

„Nădăjduiește în Domnul; fii cu curaj și El îți va întări inima; nădăjduiește, spun, în Domnul!” (Psalmii 27:14).

„Când suntem în nedumerire, chiar înainte ca noi să desfășurăm înaintea Lui necazul nostru, [Dumnezeu] aranjează lucrurile pentru salvarea noastră.” — *Înalta noastră chemare*, p. 316 engl. (cap. *Instruirea necesară pentru cer*).

Studiu recomandat: *Calea către Hristos*, p. 93-104 engl. (cap. 11: *Privilegiul rugăciunii*); *Înalta noastră chemare*, p. 315-319 engl. (cap. *Dumnezeu vorbește prin liniște - Văzându-L pe Cel Nevăzut*).

Duminică

5 martie

1. DORINȚELE INIMII

a. Care era dorința inimii lui Avraam? Geneza 15:1-3. Ce promite Dumnezeu celor care cred în El? Psalmii 37:4, 5; Matei 21:21, 22.

„Fiecare promisiune din Cuvântul lui Dumnezeu este pentru noi. În rugăciunile voastre, prezentați cuvântul garantat al lui Iehova și, prin credință, cereți făgăduințele Sale. Cuvântul Său este asigurarea că, dacă cereți în credință, veți primi toate binecuvântările spirituale. Continuați să cereți și veți primi din abundență, cu mult mai mult decât cereți sau gândiți voi. Educați-vă să aveți încredere nelimitată în Dumnezeu. Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre. Așteptați-L cu răbdare, și El le va aduce la îndeplinire.” — *In Heavenly Places*, p. 71.

b. Când ne rugăm ca Dumnezeu să împlinească o dorință a inimii noastre, ce altceva ar trebui să includem împreună cu cererea noastră? Iacov 4:13-15; Matei 26:39.

„Cursul de acțiune consecvent este de a încredința dorințele noastre Atofințeleptului nostru Tată și apoi, în încredere perfectă, să Îi încredințăm Lui totul. Noi știm că Dumnezeu ne ascultă dacă cerem conform vocii Sale. Însă, a ne prezenta insistent petițiile noastre, fără un spirit supus, nu este drept; rugăciunile noastre trebuie să ia forma, nu a unei porunci, ci a unei mijlociri.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 230 engl. (cap. 16, subcap. *Mărturisirea păcatului*).

2. AȘTEPTÂND MAI MULT TIMP DECÂT TE AȘTEPTAI

- a. **Explicați cum a răspuns Dumnezeu la rugăciunea lui Avraam imediat ce el și-a încheiat de prezentat cererea. Geneza 15:3, 4.**

„Întrucât Avraam nu avea niciun fiu, el credea la început că servul său de încredere, Eliezer, urma să devină fiul său prin adopție, și moștenitorul său. Însă Dumnezeu îl informează pe Avraam că servul său nu va fi fiul și moștenitorul său, ci că el urma într-adevăr să aibă un fiu.” — *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 100, 101.

- b. **Deși Dumnezeu i-a promis lui Avraam imediat un fiu, de ce nu i-a revelat El, de la început, data când urma să fie născut fiul lui. Fapte 1:6, 7; Proverbele 16:9; Psalmii 34:8.**

„Domnul intenționase să testeze credința și încrederea fermă a lui Avraam în promisiunile pe care El i le făcuse.” — *Ibid.*, p. 101.

„Nu trebuie să așteptăm doar raze de soare în această lume. Norii și furtunile se vor strânge ciorchine în jurul nostru, și trebuie să fim pregătiți să ne menținem ochii îndreptați spre locul unde am văzut ultima oară lumina. Razele sale pot fi ascunse însă... ele încă strălucesc dincolo de nor. Lucrarea noastră este de a aștepta, de a veghea, de a ne ruga și de a crede. Noi vom prețui lumina soarelui mai mult după ce dispar norii. Vom vedea mântuirea lui Dumnezeu, dacă ne încredem în Dumnezeu în întunec, precum și în lumină.” — *Înalta noastră chemare*, p. 318 engl. (cap. *Toate lucrurile lucrează împreună*).

- c. **Când rugăciunea nu primește un răspuns atunci când îl așteptăm noi, în ce pericol ne aflăm? 1 Corinteni 10:9, 10; Evrei 3:12-14. Încotro va conduce aceasta? Geneza 16:1-6.**

„Când rugăciunile noastre par să nu primească răspuns, trebuie să ne prindem de promisiune; pentru că timpul răspunsului va sosi cu siguranță și noi vom primi binecuvântarea de care avem cea mai mare nevoie. Însă a pretinde că rugăciunea va primi întotdeauna răspuns în modul și pentru lucrul anume pe care îl dorim, este încumetare. Dumnezeu este prea înțelept ca să greșescă și prea bun pentru a reține vreun bine de la cei care umblă în dreptate. Atunci nu te teme să te încrezi în El, chiar dacă nu vezi răspunsul imediat la rugăciunile tale. Încrede-te în promisiunea Lui sigură: ‘Cereți, și vi se va da’ (Matei 7:7).” — *Calea către Hristos*, p. 96 engl. (cap. 11: *Privilegiul rugăciunii*).

3. UNUL CARE RĂSPĂLĂTEȘTE CREDINȚA

- a. **În care două lucruri vrea Dumnezeu să credem noi? Evrei 11:6. Care a fost demonstrația inițială a lui Avraam? Geneza 15:4-6**

„Nu ar trebui să Îi prezentăm lui Dumnezeu cererile noastre, să demonstrăm sau să testăm dacă El Își va îndeplini cuvântul, ci pentru că El îl va împlini; nu pentru a testa dacă El ne iubește, ci pentru că El ne iubește.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 126 engl. (cap. 13: *Biruința*).

- b. **Întrucât Dumnezeu l-a respins pe Ismael ca sămânță promisă, descrieți cum a afectat timpul credința lui Avraam și a Sarei în împlinirea făgăduinței Sale. Geneza 17:15-18; 18:9-12.**

„Când Avraam era în vârstă de aproape o sută de ani, promisiunea unui fiu i-a fost repetată, cu asigurarea că viitorul moștenitor urma să fie copilul Sarei. Însă Avraam nu înțelegea încă promisiunea. Minteasa s-a îndreptat instantaneu spre Ismael, agățându-se de credința că prin el urma să fie îndeplinit scopul îndurător al lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 146 engl. (cap. *Încercarea credinței*).

- c. **Ce are atașată de ea fiecare rugăciune care a primit răspuns? Geneza 18:14; 21; 1, 2. Ce altceva ar trebui să ne amintim întotdeauna cu privire la modul lui Dumnezeu de a organiza timpul, comparativ cu modul nostru de a organiza timpul? Habacuc 2:3.**

„Fiecare rugăciune sinceră va primi un răspuns. Poate nu va veni așa cum ți-l dorești, sau la timpul la care îl aștepți; însă va veni în modul și la timpul care va corespunde cel mai bine nevoii tale. Rugăciunilor pe care le rostești în singurătate, în oboseală, în încercare, Dumnezeu le dă răspuns, nu întotdeauna conform așteptărilor noastre, dar întotdeauna spre binele nostru.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 258 engl. (secțiunea 7, subcap. *Rugăciunea în taină*).

„Dumnezeu nu răspunde întotdeauna rugăciunilor noastre de prima dată când Îl chemăm; pentru că dacă ar face aceasta, noi am putea considera ca de la sine înțeles că avem un drept la toate binecuvântările și favorurile pe care El le revărsă asupra noastră. În loc de a ne cerceta inimile, pentru a vedea dacă a fost cultivat vreun rău de către noi, vreun păcat îngăduit, noi am deveni indiferenți și am da greș în a realiza dependența noastră de El și nevoia noastră de ajutorul Său.” — *The Review and Herald*, 27 martie 1913.

4. NEVOIA DE RĂBDARE

- a. **De ce nu permite Dumnezeu întotdeauna ca împlinirea unei rugăciuni să aibă loc imediat? Iacov 1:2-4; Romani 8:24, 25.**

„Noi toți dorim răspunsuri imediate și directe la rugăciunile noastre și suntem ispitiți să devenim descurajați când răspunsul este amânat sau vine într-o formă neașteptată. Însă Dumnezeu este prea înțelept și prea bun să asculte rugăciunile noastre exact la timpul și exact în modul în care dorim noi. El va face mai mult și mai bine pentru noi decât să ne îndeplinească toate dorințele noastre. Și pentru că ne putem încrede în înțelepciunea și dragostea Sa, ar trebui să nu Îi cerem să cedeze în fața voinței noastre, ci să căutăm să pătrundem în scopul Său și să îl realizăm. Dorințele și interesele noastre ar trebui să fie pierdute în voința Lui. Aceste experiențe care testează credința sunt spre beneficiul nostru. Prin ele devine vizibil dacă credința noastră este adevărată și sinceră, încrezându-se doar în cuvântul lui Dumnezeu, sau dacă depinde de circumstanțe, dacă este nesigură și schimbătoare. Credința este întărită prin exercițiu.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 230, 231 engl. (cap. 16: *Rugăciunea pentru cei bolnavi*).

- b. **Ce asigurare putem avea în promisiunile lui Dumnezeu, chiar dacă ele nu se împlinesc întotdeauna când credem noi că ar trebui să se îndeplinească? Evrei 6:13-18; Isaia 55:8-11; Psalmii 27:14.**

„Lucrează în credință și lasă rezultatele pe seama lui Dumnezeu. Roagă-te cu credință și taina providenței Sale va aduce răspunsul ei. Uneori poate părea că nu poți avea succes. Însă lucrează și crede, punând în eforturile tale credință, speranță și curaj. După ce faci ceea ce poți face, așteaptă-L pe Domnul, declarând credincioșia Lui, și El va aduce cuvântul Său la îndeplinire. Așteaptă, nu în anxietate agitată, ci în credință neînfrică și încredere neclintită.” — *Mărturii*, vol. 7, p. 245 engl. (cap. 7: *Fii cu inimă!*).

„Așteaptă-L pe Domnul și iarăși spun: Așteaptă-L pe Domnul. Putem cere de la agenții omenеști și să nu primim. Putem cere de la Dumnezeu și El spune: ‘Veți primi.’ De aceea, știți spre cine să priviți; știți în cine să vă încredeți. Nu trebuie să vă încredeți în om sau să faceți din braț de carne sprijinul vostru. Sprijiniți-vă cât de tare vreți pe Cel Puternic, care a spus: ‘Să se prindă de țaria mea, ca să facă pace cu Mine; și va face pace cu Mine’ (Isaia 27:5). Atunci așteptați, și vegheați și lucrați, menținându-vă fața în mod constant întoarsă spre Soarele Neprihănirii.” — *Asemenea lui Hristos*, p. 119 engl. (cap. *Așteptați, vegheați și lucrați*).

5. RĂBDAREA SFINȚILOR

- a. Prin ce caracteristică este descris poporul rămășiței lui Dumnezeu? Apocalipsa 14:12. De ce nu este menționată dragostea, ultima treaptă din scara creștină? 2 Petru 1:5-7; Iacov 5:7, 8.

„Scopul ferm, efortul neobosit, sunt cele care vor dobândi în cele din urmă victoria. Cel care îndură până la sfârșit va fi mântuit. Cei care continuă cu răbdare în facerea de bine sunt cei care vor avea viața veșnică și răsplătirea nemuritoare... Toți cei care sunt angajați în acest război cu Satan și oastea sa au o lucrare dificilă în fața lor. Ei nu trebuie să fie impresionabili ca ceara, pe care focul o poate topi, dându-i orice altă formă. Ei trebuie să îndure greutățile ca niște soldați credincioși, să stea la postul lor și să fie loiali de fiecare dată.” — *Mărturii*, vol. 2, p. 101, 102 engl. (cap. 12: *Avertizări și muștrări*).

- b. Explicați cum folosește Dumnezeu încercările noastre prezente pentru a ne pregăti pentru întoarcerea Domnului nostru. Evrei 10:35-39; Matei 25:5; 24:13, 42-44.

„În viața religioasă a fiecărui suflet care va fi în cele din urmă victorios vor fi scene de încurcătură și încercare teribilă; însă cunoașterea Scripturilor îl va face în stare să își amintească promisiunile încurajatoare ale lui Dumnezeu, care vor mângâia inima sa și îi vor întări credința în puterea Celui Puternic... Încercarea credinței este mai prețioasă decât aurul. Toți ar trebui să învețe această parte a disciplinei din școala lui Hristos, care este esențială pentru a-i purifica și rafina de zgura spiritului lumesc.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 81 engl. (cap. *Ajutor în împotrivirea contra ispitei*).

Vineri

10 martie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ne va îndeplini Dumnezeu fiecare dorință a inimii?
2. Cum ar trebui să reacționăm atunci când rugăciunea nu primește răspuns în modul în care ne așteptăm noi?
3. Cum poate fi “timpul” cea mai mare provocare a credinței noastre?
4. Într-o lume a tehnologiei instantanee, ce trăsătură avem nevoie să cultivăm noi?
5. De ce vor apostazia acei care nu dezvoltă o încredere răbdătoare în Cuvântul lui Dumnezeu?

Mijlocind pentru păcătoși

„Cine întoarce un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o sumedenie de păcate” (Iacov 5:20).

„E nevoie de oameni serioși, jertfitori de sine, bărbați și femei, care vor merge la Dumnezeu și, cu strigăte puternice și lacrimi, vor mijloci pentru sufletele care sunt pe marginea prăpastiei spre ruină.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 26 engl. (secțiunea 1, subcap. *Evanghelia în toate țările*).

Studiu recomandat: *Patriarhi și profeți*, p. 156-170 engl. (cap. 14: *Distrugerea Sodomei*).

Duminică

12 martie

1. SODOMA ȘI GOMORA

a. Ce pedeapsă au suferit cetățile Sodoma și Gomora? Geneza 19:24, 25; Luca 17:29.

„Domnul a făcut să plouă pucioasă și foc din cer peste cetățile și câmpia roditoare; palatele și templele ei, locuințele, grădinile și viile costisitoare, și mulțimile vesele, căutătoare de plăceri, care doar cu o noapte înainte insultaseră pe mesagerii cerului — toate au fost distruse.” — *Patriarhi și profeți*, p. 162 engl. (cap. 14: *Distrugerea Sodomei*).

b. Pentru cine sunt Sodoma și Gomora un exemplu? 2 Petru 2:6; Iuda 7.

„Flăcările care au consumat orașele câmpiei își trimit lumina lor de avertizare până în timpul nostru. Suntem învățați lecția îngrozitoare și solemnă că, deși îndurarea lui Dumnezeu îl rabdă îndelung pe păcătos, există o limită dincolo de care oamenii nu pot continua în păcat. Când se ajunge la acea limită, ofertele de îndurare sunt retrase, și începe administrarea judecății...”

Destinul Sodomei este o avertizare solemnă nu doar pentru cei care sunt vinovați de păcate răsunătoare, ci pentru toți cei care glumesc cu lumina și privilegiile trimise din cer.” — *Ibid.*, p. 162, 165 engl. (cap. *Distrugerea Sodomei*).

2. MIJLOCIREA LUI AVRAAM

a. Unde locuia Lot, nepotul lui Avraam? Geneza 13:10-13; 19:1.

„Cel mai frumos dintre orașele Văii Iordanului era Sodoma, așezat într-o câmpie care era ‘ca grădina Domnului’ în rodnicia și frumusețea ei. Aici prospera vegetația tropicală luxuriantă.” — *Patriarhi și profeți*, p. 156 engl. (cap. *Distrușgera Sodomei*).

b. Când Dumnezeu i-a descoperit lui Avraam faptul că urma să distrugă Sodoma și Gomora, cum a mijlocit Avraam în mod indirect pentru familia lui Lot? Geneza 18:22-32.

„Și bărbatul de credință a mijlocit pentru locuitorii Sodomei. Cândva [Avraam] îi salvase prin sabia sa, acum încerca să îi salveze prin rugăciune...”

Cu adâncă reverență și umilință și-a prezentat mijlocirea... Nu era nicio încredere în sine, nicio laudă cu propria sa neprihănire. El nu a pretins favoare pe motivul ascultării sale sau a jertfelor pe care le făcuse în împlinirea vocii lui Dumnezeu. El însuși un păcătos, mijlocea în favoarea păcătosului. Un astfel de spirit trebuie să aibă toți cei care se apropie de Dumnezeu. Totuși, Avraam a manifestat încrederea unui copil care apelează la tatăl său... El s-a apropiat de Mesagerul ceresc și și-a prezentat cu fervoare cererea sa... Avraam credea că în acel oraș numeros trebuie să existe și alți închinători ai adevăratului Dumnezeu... Avraam nu a cerut doar o dată, ci de multe ori. Devenind mai îndrăzneț pe măsură ce cererile sale erau ascultate, el a continuat până când a primit asigurarea că dacă s-ar fi găsit în ea doar zece persoane neprihănite, cetatea urma să fie cruțată.

Dragostea pentru sufletele care pier a inspirat rugăciunea lui Avraam. În timp ce el ura păcatele aceluia oraș stricat, el dorea ca păcătoșii să poată fi salvați. Interesul său profund pentru Sodoma arată îngrijorarea pe care ar trebui să o simțim pentru cei necăiți. Ar trebui să cultivăm ură față de păcat, însă milă și dragoste pentru păcătos. Peste tot în jurul nostru suflete coboară spre o ruină la fel de lipsită de speranță și de îngrozitoare, ca cea care a căzut peste Sodoma. În fiecare zi se încheie timpul de probă pentru unii. În fiecare ceas câțiva trec dincolo de punctul în care harul poate să ajungă la ei. Și unde sunt vocile de avertizare și implorare, care să le spună păcătoșilor să fugă de acest blestem teribil? Unde sunt mâinile întinse pentru a-i trage înapoi de la moarte? Unde sunt cei care, cu umilință și credință perseverentă, mijlocesc pe lângă Dumnezeu pentru ei?” — *Ibid.*, p. 139, 140 engl. (cap. 12, *Avraam în Canaan*).

3. RUGĂCIUNE ASCULTATĂ

- a. Explicați cum a răspuns Dumnezeu la rugăciunea lui Avraam ca Lot să fie cruțat. Geneza 19:1-3, 12-16, 27-29.

„Uluit de întristare, Lot zăbovea, nefiind dispus să plece. Dacă nu ar fi fost îngerii lui Dumnezeu, ei ar fi pierit toți în ruina Sodomei. Mesagerii cerești l-au luat pe el, pe soția lui și fiicele lor de mână și i-au condus afară din cetate.” — *Patriarhi și profeți*, p. 160 engl. (cap. 14: *Distrugerea Sodomei*).

- b. Ce ingredient e nevoie să amestecăm întotdeauna cu rugăciunile noastre pentru a le da putere? Evrei 11:6; Matei 17:14-20; Matei 9:29.

„Rugați-vă în credință. Și asigurați-vă că vă aduceți viețile în armonie cu cerințele voastre, ca să puteți primi acea binecuvântare pentru care vă rugați. Nu lăsați credința voastră să slăbească, pentru că binecuvântările primite sunt proporționale cu credința exercitată. ‘Făcă-ți-se după credința ta.’ ‘Tot ce veți cere în rugăciune cu credință veți primi’ (Matei 9:29; 21:22). Rugați-vă, credeți, bucurați-vă. Cântați laude lui Dumnezeu pentru că El a răspuns rugăciunilor voastre. Credeți-L pe cuvânt. ‘Credincios este Cel care a promis’ (Evrei 10:23). Nicio rugăciune sinceră nu este pierdută.” — *Mărturii*, vol. 7, p. 274 engl. (cap. 54, subcap. *Putere de sus*).

„Trebuie să ne prindem în mod mai ferm de promisiunile care nu dau greș ale lui Dumnezeu. Trebuie să avem o credință care nu va fi refuzată, credință care se va prinde de lucrurile nevăzute, credință care este statornică, de neclintit. O astfel de credință va aduce binecuvântarea cerului sufletelor noastre.” — *My Life Today*, p. 8.

- c. De ce putem avea încredere că Dumnezeu îi va scăpa întotdeauna pe cei neprihăniți? 1 Petru 3:12; Psalmii 145:18, 19; 55:22.

„În cele mai întunecate ceasuri, în circumstanțele cele mai sumbre, credinciosul creștin își poate menține sufletul ancorat în sursa a toată lumina și puterea. Zi după zi, prin credință în Dumnezeu, speranța și curajul său pot fi reînnoite... Domnul va face mai mult decât să împlinească cele mai înalte așteptări ale celor care își pun încrederea în El. El le va da înțelepciunea pe care o reclamă variatele lor necesități.” — *Ibid.*, p. 55.

4. MIJLOCIND PENTRU SUFLETE

a. Ce stare de lucruri va fi în lume cu puțin înainte de revenirea lui Isus? Luca 17:28-30; 2 Timotei 3:1-6.

„Mi-a fost arătată starea lumii, și faptul că aceasta își umple rapid cupa nelegiurii. Violența și crima de orice formă umplu lumea noastră, iar Satan folosește fiecare mijloc pentru a face populare crima și viciul înjositor. Tinerii care merg pe străzi sunt înconjurați de reclame și anunțuri despre crime și păcat, prezentate în vreun roman sau în perspectivă de a fi prezentate pe scena unui teatru. Mințile lor sunt educate spre familiaritate cu păcatul. Cursul urmat de cei josnici și nemernici este prezentat în fața lor în cotidiane, și tot ce poate stârni curiozitatea și care poate trezi pasiunile animale este prezentat în fața lor în istorisiri mișcătoare și încântătoare.

Literatura care ia naștere în mințile stricate otrăvește mintea a mii de persoane din lumea noastră. Păcatul nu apare ca fiind extraordinar de păcătos. Ei ascultă și citesc atât de mult despre crime înjositoare și josnicie, încât conștiința cândva gingașă, care s-ar fi retras cu groază, devine atât de tocită încât poate să se ocupe cu interes lacom de afirmațiile și acțiunile josnice și degradante ale oamenilor.” —*Mărturii*, vol. 3, p. 471, 472 engl. (cap. 38: *Importanța lucrării*).

„Mulțimile luptă să uite de Dumnezeu, și acceptă cu lăcomie fabule, pentru ca să poată urma netulburați calea îngăduirii de sine.” —*Comentarii Biblice ale Noului Testament*, vol. 5, p. 1122 engl. (cap. referitor la Luca 17).

b. Explicați cum ar trebui să avem aceeași atitudine de rugăciune pe care a avut-o Avraam. Ezechiel 9:4; Iacov 5:16-20.

„Nu trebuie să îi condamnăm pe alții; aceasta nu este lucrarea noastră; ci trebuie să ne iubim unii pe alții și să ne rugăm unii pentru alții. Când vedem că cineva rătăcește de la adevăr, putem plânge pentru aceștia, cum a plâns Isus pentru Ierusalim.” —*Mărturii*, vol. 5, p. 354, 346 engl. (cap. 39: *Dragostea între frați*).

„Dacă s-ar întâmpla ca un frate să se rătăcească, atunci este timpul de a ne arăta interesul nostru real pentru el. Mergeți la el cu amabilitate, rugați-vă cu și pentru el, amintindu-vă prețul infinit pe care l-a plătit Hristos pentru răscumpărarea sa. În acest mod puteți salva un suflet de la moarte și puteți acoperi o sumedenie de păcate.” —*Ibid.*, p. 58, 59 engl. (cap. 4: *O mărturie importantă*).

„Cei care nu se simt mâhniți pentru declinul lor spiritual, și care nu plâng pentru păcatele altora, vor fi lăsați fără sigiliul lui Dumnezeu.” —*Ibid.*, p. 211 engl. (cap. 23: *Sigiliul lui Dumnezeu*).

5. JUDECATA CE STĂ SĂ VINĂ

- a. De la ce ar trebui să încercăm să ajutăm sufletele să scape? Apocalipsa 14:7, 10, 11; 15:1.

„Oamenii răi nu se vor opune unei forme de evlavie, nici nu vor respinge predicatorii populari care nu le prezintă nicio cruce de purtat. Inima firească nu va ridica nicio obiecție serioasă față de o religie în care nu există nimic ce l-ar face să tremure pe cel ce încalcă legea, sau care ar face inima și conștiința să suporte realitățile îngrozitoare ale unei judecăți care va veni. Ceea ce va stârni opoziție și va face inima firească să se răzvrătească este demonstrarea Duhului și puterii lui Dumnezeu. Adevărul care salvează sufletul trebuie nu doar să vină de la Dumnezeu, ci prezentarea acestuia trebuie să fie însoțită de spiritul Său, sau altfel acesta cade lipsit de putere în fața influențelor care i se opun.” — *Slujitorii evangheliei* (1892), p. 66 engl. (cap. 3, subcap. *Tineri în lucrarea de slujire*).

- b. Ca și în cazul experienței lui Lot, de unde știm că mulți vor scăpa ca prin foc de judecățile care vor veni? Geneza 19:17; Luca 17:28-32; 1 Petru 4:17, 18.

„Judecățile lui Dumnezeu vor fi curând revărsate peste pământ. ‘Scapă-ți viața’ este avertizarea dată de îngerii lui Dumnezeu (Geneza 19:17). Alte voci se aud spunând: ‘Nu vă agitați; nu există niciun motiv pentru o alarmă specială.’ Cei care sunt comozi în Sion strigă ‘Pace și siguranță’, în timp ce cerul declară că o distrugere grabnică este pe punctul de a veni asupra celui ce încalcă legea... Așa a fost la distrugerea vechii lumi și când Sodoma și Gomora au fost distruse prin foc.” — *Mărturii*, vol. 5, p. 233 engl. (cap. 24: *Un apel*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce avertizare ne este dată prin experiența Sodomei?
2. Care ar trebui să fie povara sufletului fiecărui creștin?
3. Explicați cum poate o rugăciune a credinței să salveze un suflet.
4. Care este atitudinea de care avem nevoie acum, mai mult decât oricând?
5. Explicați de ce e necesar ca ultima avertizare să fie dată de urgență.

Moștenirea lui Avraam

„Căci el [Avraam] aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.” (Evrei 11:10).

„Suntem doar peregrini și străini în această lume. Căutăm cetatea pe care o aștepta Avraam, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.” — *In Heavenly Places*, p. 112.

Studiu recomandat: *Mărturii*, vol. 1, p. 346-353 engl. (cap. 68: *Puterea lui Satan*).

Credința prin care trăiesc, p. 304 engl. (cap. *Numele pe care ni l-a dat Dumnezeu*).

Duminică

19 martie

1. PROMISIUNEA UNEI MOȘTENIRI

a. Ce moștenire i-a promis Dumnezeu lui Avraam și seminței sale? Geneza 17:7, 8; 1 Cronici 16:15-18; Romani 4:13.

„Darul promis lui Avraam și seminței sale nu includea doar țara Canaanului, ci întregul pământ... Și Biblia învață clar că promisiunile făcute lui Avraam trebuie să fie împlinite prin Hristos.” — *Patriarhi și profeți*, p. 170 engl. (cap. 14: *Distrugerea Sodomei*).

b. Ce simboliza țara promisă a Canaanului? Evrei 11:8-10, 13-16; Apocalipsa 21:1-3.

„Vocea lui Dumnezeu S-a auzit, poruncindu-i [lui Avraam] să nu aștepte să intre imediat în posesia Țării Promise și indicând în viitor spre suferințele urmașilor săi, înainte ca aceștia să se stabilească în Canaan. Planul de răscumpărare s-a deschis aici în fața ochilor săi, în moartea lui Hristos, marea jertfă și venirea Sa în glorie. Avraam a văzut, de asemenea, pământul restaurat în frumusețea sa edenică, ce urma să îi fie dat drept posesiune veșnică, o împlinire finală și completă a promisiunii.” — *Ibid.*, p. 137 engl. (cap. 12: *Avraam în Canaan*).

2. MOȘTENITORI AI ÎMPĂRĂȚIEI

- a. Cine este unicul moștenitor adevărat al împărăției făgăduite? Matei 21:33-39; Galateni 3:16; Evrei 1:1, 2.

„Hristos era al Tatălui ‘moștenitor al tuturor lucrurilor, prin care au fost făcute de asemenea toate lucrurile.’ El era ‘strălucirea slavei sale, și imaginea expresă a persoanei sale.’ Și El susținea ‘toate lucrurile prin cuvântul puterii Sale’ (Evrei 1:2,3). El poseda excelență și măreție divină. Era pe placul Tatălui ca în El să locuiască toată plinătatea. Și Hristos ‘nu a socotit ca un lucru de apucat să fie egal cu Dumnezeu’ (Filipeni 2:6). Totuși, Isus a renunțat la un tron de lumină și slavă, pe care Îl avea împreună cu Tatăl, fără să considere un lucru demn de dorit să fie egal cu Dumnezeu în timp ce omul era pierdut în păcat și mizerie. El a coborât din cer pe pământ, și a îmbrăcat divinitatea cu natura umană, și a purtat blestemul ca garanție pentru rasa căzută. El nu a fost constrâns să facă aceasta; însă a ales să suporte rezultatele fărădelegii omului pentru ca omul să scape de moartea veșnică.” — *The Signs of the Times*, 20 februarie 1893.

- b. Cum putem deveni moștenitori, împreună cu Hristos, ai moștenirii Sale? Romani 4:13-17; Galateni 3:26-29.

„Doar cei care au apreciat harul lui Hristos, care i-a făcut moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus, vor ieși din mormânt purtând chipul Răscumpărătorului lor.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 259 engl. (cap. 36: *Nici o deosebire de castă în Hristos*).

„Împlinirea făgăduinței că vom fi împreună-moștenitori cu Hristos depinde de disponibilitatea noastră de a ne tăgădui eul.” — *The Upward Look*, p. 235.

- c. Când ne declarăm credința în Isus Hristos, în care sunt făcute toate făgăduințele lui Dumnezeu, cum ne numește El? Romani 8:14-17; Galateni 4:4-7.

„Comorile veșniciei au fost încredințate spre păstrare lui Isus Hristos, pentru ca El să le dea oricui dorește; însă cât de trist este faptul că atât de mulți pierd rapid din vedere prețiosul har care le este oferit prin credința în El. El va împărți comorile cerești celor care cred în El, care privesc spre El și rămân în El.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 138 engl. (cap. 17, subcap. *Copilul lui Dumnezeu — un conlucrător cu Dumnezeu*).

3. O ÎMPĂRĂȚIE VEȘNICĂ

- a. Fiind fii și fiice ale lui Dumnezeu, prin credință, ce tip de împărăție ne este promisă? Daniel 2:44; 7:27; 2 Petru 1:11.
-

„Scopurile lui Dumnezeu pentru poporul Său au fost întotdeauna aceleași. El dorește să reverse asupra copiilor oamenilor bogățiile unei moșteniri veșnice. Împărăția Sa este o împărăție veșnică. Atunci când cei care aleg să devină supuși ascultători ai Celui Preaînalt sunt salvați în cele din urmă în împărăția slavei, scopul lui Dumnezeu pentru omenire va fi fost împlinit.” — *The Review and Herald*, 26 decembrie 1907.

- b. Cât timp se vor bucura credincioșii în această împărăție veșnică? Tit 3:7; 1 Ioan 5:11-13.
-

„Această viață este o școală de instruire, unde trebuie să fim transformați, rafinați și pregătiți pentru societatea sfinților din împărăția lui Dumnezeu, în tovărășia cărora ne așteptăm să fim asociați de-a lungul veacurilor veșniciei.” — *The Bible Echo*, 29 iulie 1895.

- c. De unde știm că Dumnezeu vrea ca oricine să aibă parte de această moștenire? 2 Petru 3:9; Ezechiel 18:32; Ioan 3:16.
-

„Domnul nu vrea ca vreun suflet să piară. Îndurările Sale sunt fără număr, și El nu va lăsa ca moștenirea Sa cumpărată, pentru a cărei răscumpărare a dat propria Sa viață, să devină jucăria ispitelor lui Satan. Tot cerul este dat pentru cei care cred în Isus Hristos, ca Mântuitorul lor personal de acum.” — *The Upward Look*, p. 150.

„Lumina lumii strălucește asupra noastră ca noi să putem absorbi razele divine și să lăsăm ca această lumină să strălucească asupra altora în fapte bune, pentru ca multe suflete să fie conduse să slăvească pe Tatăl nostru care este în cer. El este îndelung-răbdător, nedorind ca vreunul să piară, ci dorind ca toți să vină la pocăință; și faptul că atât de mulți refuză ofertele Sale de îndurare și dragoste fără egal, întristează mult inima lui Isus.” — *Manuscript Releases*, vol. 2, p. 237, 238.

4. MENȚINÂNDU-NE ÎNCREDEREA

- a. De ce anume suntem sfătuiți să ne ținem? Evrei 3:14; 10:23, 35, 36; Apocalipsa 3:11.

„Într-o clipă se pot lua decizii care vor hotărî pentru totdeauna starea cuiva... Însă, amintiți-vă, va necesita o lucrare de o viață să îi revii din ceea ce a zădărnicit un moment de cedare în fața ispitei și de nesăbuiță... ”

Cei care vor câștiga cerul vor depune cele mai nobile eforturi și vor lucra cu toată îndelunga-răbdare, pentru ca să poată recolta roadele trudei lor. Există o mână, care va deschide porțile Paradisului pentru toți cei care au rezistat testului ispitei și au păstrat o conștiință curată, renunțând la lume, la onorurile ei, la aplauzele ei, din dragoste pentru Hristos, mărturisindu-L astfel înaintea oamenilor și așteptând cu toată răbdarea ca El să îi mărturisească înaintea Tatălui și a sfinților îngeri.” — *My Life Today*, p. 322.

- b. Explicați cum se face că majorității copiilor literalai ai lui Avraam nu le va fi oferită o moștenire. Numeri 13:25-33; 14:1; Evrei 3:18, 19; Iuda 5.

„Timp de patruzeci de ani necredința, murmurarea și rebeliunea au exclus pe vechiul Israel din țara Canaanului. Aceleași păcate au amânat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc. În niciunul dintre cazuri nu a fost vina promisiunilor lui Dumnezeu. Necredința, spiritul lumesc, neconsacrarea și certurile din mijlocul pretinsului popor al lui Dumnezeu au fost cele care ne-au ținut în această lume de păcat și durere atât de mulți ani.” — *Evanghelizarea*, p. 696 engl. (secțiunea 20, subcap. *Motivul întârzierii*).

- c. Care ar trebui să fie prioritatea numărul unu în viața noastră? Matei 6:33; Luca 12:31-34; Coloseni 3:1, 2.

„Priviți dincolo de lumea aceasta, spre cea veșnică. Depuneți cele mai serioase eforturi ale voastre pentru a obține acele lucruri pe care pune Dumnezeu valoare și pentru care Hristos Și-a dat viața Sa prețioasă, ca voi să le puteți avea. Sacrificiul Său a deschis larg pentru voi porțile relațiilor cu cerul. Strângeți-vă comoara lângă tronul lui Dumnezeu, făcând prin capitalul Său încredințat vouă lucrarea pe care El o dorește în câștigarea de suflete la cunoștința adevărului.” — *Sfaturi despre isprăviniție*, p. 225, 226 engl. (cap. 44, subcap. *Bogațiile cerești desconsiderate*).

5. REGATUL UNIT AL LUI DUMNEZEU

- a. Cât de mulți dintre copiii lui Avraam vor fi cu el, laudându-L pe Dumnezeu când va intra în moștenirea sa? Evrei 11:39, 40; 1 Tesaloniceni 4:16, 17; Isaia 66:23.

„Nu trebuie să disperăm când vedem că alții au luptat prin descușajări ca ale noastre, au căzut în ispite la fel cum am căzut și noi, și totuși și-au redobândit poziția și au fost binecuvântați de Dumnezeu. Cuvintele inspirației mângâie și înveslesc sufletul rătăcitor. Deși patriarhii și apostolii au fost supuși slăbiciunilor umane, totuși prin credință au obținut o bună mărturie, au luptat luptele lor în puterea Domnului și au cucerit în mod glorios. Astfel putem noi să ne încredem în virtutea jertfei ispășitoare și să fim biruitori în numele lui Isus.” — *Mărturii*, vol. 4, p. 15 engl. (cap. 1: *Biografii biblice*).

- b. Ce va face fiecare credincios salvat când Îl va privi pe Isus Hristos față în față ca Mântuitor? Filipeni 2:9-11; Apocalipsa 7:9, 10. Ce va face atunci Isus? 1 Corinteni 15:24-28.

„Toți [cei mântuiți] se unesc în lauda [Mielului] care a murit pentru ca ființele umane să aibă acea viață care se măsoară cu viața lui Dumnezeu. Conflictul s-a încheiat. Încercarea și lupta au ajuns la sfârșit. Cântecul de biruință umplu tot cerul, pe când cei răscumparați încep tonul vesel, 'Vrednic, vrednic este Mielul care a fost junghiat și trăiește din nou, un biruitor triumfător.' ” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 602 engl. (cap. 58: *Biserica triumfătoare*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce fel de țară aștepta Avraam?
2. Doar cum putem fi noi părtași ai moștenirii lui Avraam?
3. Care este dorința lui Dumnezeu pentru fiecare din această lume?
4. Cum ne putem menține noi încrederea statornică până la sfârșit?
5. Ce fel de cântări vor cânta împreună cei mântuiți în corul ceresc?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:

Mărturii pentru comunitate, vol. V

Ianuarie	7 – Cap. 26: subcap. Predicatorii ca educatori
	14 – Cap. 26: subcap. Datoria de a-i muștra pe iubitorii de bani
	21 – Cap. 27: Creșterea creștină
	28 – Cap. 27: subcap. Zecimi și daruri
Februarie	4 – Cap. 28: Credincioșie în lucrarea lui Dumnezeu
	11 – Cap. 28: subcap. Juruințele și neîndeplinirea lor
	18 – Cap. 29: Influența necredinței
	25 – Cap. 30: Amăgirea păcatului
Martie	4 – Cap. 31: Criticarea predicatorilor
	11 – Cap. 32: Necesitatea credincioșiei și perseverenței
	18 – Cap. 33: Păcătoșenia murmurării
	25 – Cap. 34: „Lăudați-L pe Domnul!”

Apusul soarelui*) pentru diferite zone ale țării:

Ianuarie

6. B: 16:52; CT: 16:42; IS: 16:36; SV: 16:39; MS: 16:50; SM: 16:52; AR: 17:04;
13. B: 17:00; CT: 16:50; IS: 16:44; SV: 16:48; MS: 16:59; SM: 17:01; AR: 17:12;
20. B: 17:08; CT: 16:59; IS: 16:54; SV: 16:58; MS: 17:08; SM: 17:11; AR: 17:21;
27. B: 17:18; CT: 17:08; IS: 17:04; SV: 17:08; MS: 17:18; SM: 17:21; AR: 17:31.

Februarie

3. B: 17:28; CT: 17:18; IS: 17:15; SV: 17:19; MS: 17:29; SM: 17:32; AR: 17:42;
10. B: 17:38; CT: 17:28; IS: 17:26; SV: 17:30; MS: 17:39; SM: 17:43; AR: 17:52;
17. B: 17:47; CT: 17:38; IS: 17:37; SV: 17:41; MS: 17:50; SM: 17:55; AR: 18:02;
24. B: 17:57; CT: 17:47; IS: 17:47; SV: 17:52; MS: 18:00; SM: 18:05; AR: 18:13.

Martie

3. B: 18:06; CT: 17:57; IS: 17:58; SV: 18:03; MS: 18:11; SM: 18:16; AR: 18:24;
10. B: 18:15; CT: 18:06; IS: 18:08; SV: 18:13; MS: 18:21; SM: 18:27; AR: 18:34;
17. B: 18:24; CT: 18:14; IS: 18:18; SV: 18:23; MS: 18:31; SM: 18:37; AR: 18:44;
24. B: 18:33; CT: 18:23; IS: 18:28; SV: 18:33; MS: 18:40; SM: 18:47; AR: 18:53;
31. B: 19:41; CT: 19:32; IS: 19:38; SV: 19:43; MS: 19:50; SM: 19:56; AR: 20:02.

*) Apusul de soare a fost indicat folosind site-ul: www.astro-urseau.ro/rasarit_soare_blank.html